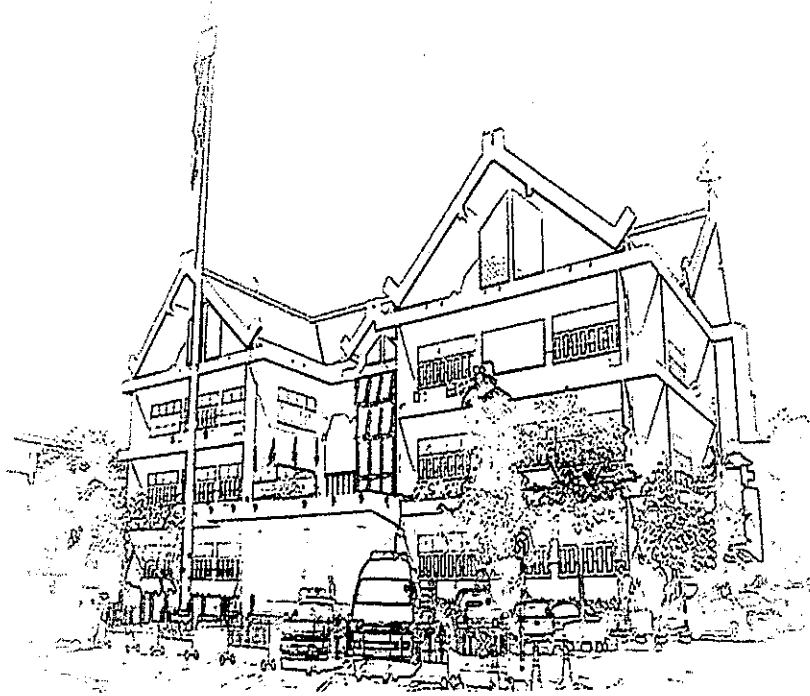

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง
เพื่อประกอบการพิจารณา
หลักเกณฑ์การพิจารณา
กรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย
หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

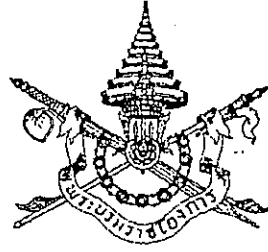
งานคดีและพิจารณารับเรื่องร่ำร้องทุกข์การสอบ
ฝ่ายแผนการสอบ กองการสอบ
กองบัญชาการศึกษา
เมษายน ๒๕๕๘

สารบัญ

กฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
หลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

	หน้า
๑. พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗	๑
๒. พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕	๗
มติ ครม. เมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ.๕๐ เกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาส..ผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดฯ	๒๒
๓. พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ พ.ศ. ๒๕๕๐	๒๖
๔. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๙๔/๒๕๓๙	๒๘
๕. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗	๓๐
๖. กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็น ข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙	๓๙
๗. ระเบียบ ตร.ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณา กรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ.๒๕๕๗	๔๒
๘. ระเบียบ ตร.ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๒,๓) พ.ศ.๒๕๕๖ และ พ.ศ.๒๕๕๗ ตามลำดับ	๖๒
๙. มติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ เมื่อ ๑๗ พ.ย.๕๗	๖๖
๑๐. มติ อ.ก.ตร.กฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ เมื่อ ๒๑ ธ.ค.๕๔	๖๗
๑๑. ตารางแสดงข้อมูลการพิจารณาของ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๑๖/๒๕๕๔ เมื่อ ๒๑ ก.ค.๕๔	๖๙
๑๒. รายงานการประชุมบริหาร ตร.ครั้งที่ ๖/๒๕๓๓ เมื่อ ๑ พ.ค.๓๓	๗๑

พระราชบัญญัติ

ตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๗

เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๓) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์

การแต่งตั้งพนักงานสอบสวนจะมีจำนวนเท่าใด มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชาเพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

หมวด ๒

การบรรจุ การแต่งตั้งและการเลื่อนชั้นเงินเดือน

มาตรา ๔๘ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ท้องถิ่น

- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดๆ ในพรรคการเมือง
- (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๔๙ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

มาตรา ๕๐ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ ชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน

มาตรา ๕๑ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจเอก

(๒) ตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโทหรือพลตำรวจเอก

(๑๒) ข้าราชการตำรวจยศจ่าสิบตำรวจ สิบตำรวจเอก สิบตำรวจโท และสิบตำรวจตรี ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ป. ๑

(๑๓) ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจสำรอง ให้ได้รับเงินเดือนระดับ พ. ๑

ให้ข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของระดับนั้นๆ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ข้าราชการตำรวจตาม (๒) ถึง (๑๓) อาจได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้นดังกล่าวและการรับเงินประจำตำแหน่งไว้ด้วย

มาตรา ๖๘ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗๐ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน เงินเพิ่มอื่น หรือเงินช่วยเหลือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๑ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๔

การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการตำรวจในส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้สั่งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งเห็นสมควรรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้นได้

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๒) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำหรับตำแหน่งตั้งแต่จเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

(๓) ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการ พนักงานสอบสวน ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาในส่วนราชการนั้น

(๔) ผู้บังคับการ หรือตำแหน่งเทียบเท่า สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการ พนักงานสอบสวน ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาในส่วนราชการนั้น

ในกรณีที่ไม่มี การแต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจผู้รักษาราชการแทนและมีผู้ดำรงตำแหน่งรองของ ตำแหน่งนั้น ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือมีแต่ไม่อาจ ปฏิบัติราชการได้ และมีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยหลายคน ให้ผู้มีอาวุโสตามที่กำหนดใน ระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติ ราชการได้ ก็ให้ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรผู้มีอาวุโสตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ในส่วนราชการ หรือหน่วยงานนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน

เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๑ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) เป็นการย้อนหลัง การปฏิบัติหน้าที่หรือการใช้อำนาจในตำแหน่งเดิม ที่ได้กระทำไปก่อนมีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๗๓ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ และการดำเนินการด้านอื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใดในกิจการของแต่ละ กองบัญชาการ ให้ผู้บัญชาการของแต่ละกองบัญชาการนั้น เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติ

ในการปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ผู้บัญชาการจะมอบหมาย ให้รองผู้บัญชาการปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่กำกับติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการตาม วรรคหนึ่ง และให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการหรือการระงับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ อำนาจของผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่ง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะระงับการใช้อำนาจของผู้บัญชาการ ดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวและใช้อำนาจนั้นด้วยตนเองก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ต.ช. กำหนด

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือ หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ

คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานถัดลงไปตามลำดับหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรในส่วนราชการหรือในหน่วยงานนั้นปฏิบัติราชการแทนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือ และให้ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่แนะนำ กำกับ และติดตามการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และในกรณีที่เห็นว่าผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติราชการในเรื่องใดโดยไม่สมควร ให้มีอำนาจแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจนั้นได้

เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจไว้เป็นกรณีๆ ไป

มาตรา ๑๕ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๑๒ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจและหน้าที่เป็น กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทน

การสั่งให้รักษาราชการแทนให้มีผลนับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่และให้ผู้ดำรงตำแหน่งรอง หรือตำแหน่งผู้ช่วยพ้นจากความเป็นผู้รักษาราชการแทนนับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปแล้วในระหว่างเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มิใช่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดให้อำนาจหรือหน้าที่ใดเป็นของปลัดกระทรวง การใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวสำหรับ ส่วนราชการหรือหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ถือเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ

หมวด ๕

วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๑๗ ข้าราชการตำรวจต้องถือและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และจรรยาบรรณของตำรวจตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติ ไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

หมวด ๗

การออกจากราชการ

มาตรา ๕๗ ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๕๕

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ หรือมาตรา ๑๐๓

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจเฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕๘ ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ สั่งให้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๕๙ ข้าราชการตำรวจผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญตำแหน่งทางการเมืองหรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ
ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ปร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๕
เป็นปีที่ ๕๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติหมวด ๓ จะให้ใช้บังคับเมื่อใด ในท้องที่ใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา แต่ทั้งนี้ให้ใช้บังคับทั่วราชอาณาจักรภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“ติดยาเสพติด” หมายความว่า เสพยาเสพติดเป็นประจำติดต่อกัน และตกอยู่ในสภาพที่จำเป็นต้องพึ่งยาเสพติดนั้น โดยสามารถตรวจพบสภาพเช่นว่านั้นได้ตามหลักวิชาการ

“ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด” หมายความว่า การกระทำใดๆ อันเป็นการบำบัดการติดยาเสพติดและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ติดยาเสพติด รวมถึงตลอดถึงการรักษาสภาพร่างกายและจิตใจของผู้ซึ่งเสพยาเสพติดให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยไม่เสี่ยงต่อการเป็นผู้ติดยาเสพติด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อัยการสูงสุด เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีกรมการจัดหางาน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมการแพทย์ อธิบดีกรมควบคุมโรคติดต่อ อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน อธิบดีกรมราชทัณฑ์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ อธิบดีกรมสุขภาพจิต เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสี่คน โดยในจำนวนนี้ให้เป็นผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งปฏิบัติงานด้านการป้องกันหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีประสบการณ์การทำงานโดยตรงกับผู้ติดยาเสพติดอย่างน้อยสองคนเป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมคุมประพฤติเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมคุมประพฤติไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) เสนอแนะรัฐมนตรีในการประกาศเกี่ยวกับศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖
- (๓) แต่งตั้งและถอดถอนอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๓
- (๕) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการกำหนดสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว
- (๖) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์การเสพยาหรือการติดยาเสพติด การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการส่งตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ
- (๗) วางระเบียบเกี่ยวกับการควบคุมและ करण्याัตว์ผู้ต้องหูกในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๘) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว
- (๙) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจสอบและติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้ได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว
- (๑๐) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๘
- (๑๑) วางระเบียบเกี่ยวกับการเยี่ยมและการติดต่อผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๑๒) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการลดและการขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
- (๑๓) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการรายงานผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ และวิธีการรายงานผลการตรวจพิสูจน์ รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ
- (๑๔) วางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาลงโทษผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับตามมาตรา ๓๒
- (๑๕) วางระเบียบอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๖) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย และปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๙ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นขึ้นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งแทนคณะกรรมการก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตพื้นที่ต่าง ๆ ตามความเหมาะสม ประกอบด้วยผู้แทนกระทรวงยุติธรรมเป็นประธาน คณะอนุกรรมการ แพทย์หนึ่งคน นักจิตวิทยาหนึ่งคน นักสังคมสงเคราะห์หนึ่งคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่เกินสองคนเป็นอนุกรรมการ และให้ผู้แทนกรมคุมประพฤติหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

แพทย์ตามวรรคหนึ่งให้พิจารณาแต่งตั้งจากจิตแพทย์ ถ้าไม่อาจแต่งตั้งจิตแพทย์ให้แต่งตั้งจากแพทย์อื่นที่เหมาะสม

จำนวนคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะมีกี่คณะ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโดยคำนึงถึงปริมาณคดีเกี่ยวกับยาเสพติดที่เกิดขึ้นในพื้นที่นั้น

อนุกรรมการที่ไม่ได้เป็นข้าราชการประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้ได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำความในมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดหรือไม่

(๒) ติดตามดูแลการควบคุมตัวผู้ต้องหาในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) พิจารณาย้ายตัวผู้เข้ารับการบำบัดการติดยาเสพติดหรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากสถานบำบัดหรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง รวมทั้งพิจารณาลดหรือขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๔) พิจารณาอนุญาตให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้รับการปล่อยชั่วคราว

(๕) แจ้งผลการตรวจพิสูจน์หรือผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต่อคณะกรรมการ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี

(๖) พิจารณาแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแก่ผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในฐานความผิดที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙

(๗) ติดตามดูแลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในเขตอำนาจของตนให้เป็นไปตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๘) พิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

(๙) เสนอแนะต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับวิธีการตรวจพิสูจน์ และวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๐) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจและหน้าที่ของคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๑๑) พิจารณาเรื่องอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
หลักเกณฑ์และวิธีการในการพิจารณาตาม (๑) (๓) (๖) และ (๘) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๒

สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งและยุบเลิกศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นสถานพยาบาลตามประมวลกฎหมายอาญา

ให้ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๕ ประกาศจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ชัดเจนโดยมีแผนที่แสดงเขตดังกล่าวไว้ท้ายประกาศด้วย

(๒) กำหนดห้องที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตาม (๑)

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร รัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๑) หรือเปลี่ยนแปลงห้องที่อยู่ในเขตอำนาจของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๕ (๒) ก็ได้

การเปลี่ยนแปลงเขตของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงเขตเดิมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและเขตที่เปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนไว้ท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๑๗ ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแต่ละแห่ง ให้มีผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบการเสพยาหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวมาตามมาตรา ๑๘

(๒) ควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับต่าง ๆ

(๓) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด

(๔) ติดตามผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

(๕) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสนอต่อคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๖) ออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมอบหมาย

มาตรา ๑๘ ในกรณี que เห็นสมควร ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้สถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นใดเป็นสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัว นอกเหนือจากศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจกำหนดให้ผู้ควบคุมสถานทีนั้น มีอำนาจหน้าที่อย่างหนึ่งอย่างใด เช่นเดียวกับผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๑๗ ได้ตามที่เห็นเหมาะสมกับสถานที่ดังกล่าว

หมวด ๓

การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๑๙ ผู้ใดต้องหาว่ากระทำความผิดฐานเสพยาเสพติด เสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติดตามลักษณะ ชนิด ประเภท และปริมาณที่กำหนดในกฎกระทรวง ถ้าไม่ปรากฏว่าต้องหาหรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นการผิดที่มีโทษจำคุกหรืออยู่ในระหว่างรับโทษจำคุกตามคำพิพากษาของศาล ให้พนักงานสอบสวนนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด เว้นแต่มีเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุจำเป็นอื่นที่เกิดจากตัวผู้ต้องหานั้นเอง หรือจากพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งทำให้ไม่อาจนำตัวผู้ต้องหาไปศาลภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ต้องหาไม่อายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวส่งศาลเพื่อมีคำสั่งให้ตรวจพิสูจน์ภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ต้องหานั้นมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน

การส่งไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด ให้ศาลพิจารณาส่งตัวไปควบคุมเพื่อตรวจพิสูจน์ที่ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมตัวตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ และลักษณะเฉพาะบุคคลประกอบด้วย แล้วให้ศาลแจ้งคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ในระหว่างการตรวจพิสูจน์และกรณีฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนการสอบสวนคดีต่อไป และเมื่อสอบสวนเสร็จให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการโดยไม่ต้องส่งผู้ต้องหาไปด้วย และแจ้งให้ทราบว่าผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ณ ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวอย่างแห่งใด

ในระหว่างที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไม่ต้องดำเนินการฝากขังหรือขอผิดฟ้องตามกฎหมาย

มาตรา ๒๐ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาผู้ใดเสพยาเสพติดก่อน ขณะ หรือภายหลังที่ถูกจับกุมเพื่อให้ตนเองได้รับการส่งตัวไปฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและไม่ต้องถูกดำเนินคดีในข้อหาฐานเสพและมีไว้ในครอบครอง เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย หรือเสพและจำหน่ายยาเสพติด ผู้นั้นไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแจ้งให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้นั้นไปเพื่อดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในระหว่างที่รอพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการมารับตัวผู้ต้องหาไปเพื่อดำเนินคดีให้สถานที่ที่รับผู้ต้องหาไว้ตรวจพิสูจน์หรือฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้ได้เท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี มารับตัวผู้ต้องหาไปในทันทีที่สามารถกระทำได้

มาตรา ๒๑ ในการตรวจพิสูจน์ผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำบันทึกประวัติ พฤติกรรม ในการกระทำความผิด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ และตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด

การตรวจพิสูจน์ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับตัวผู้นั้นไว้ในสถานที่ที่ตรวจพิสูจน์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจสั่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

หลักเกณฑ์และวิธีการตรวจพิสูจน์ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์เป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้จัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และให้แจ้งผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานอัยการทราบ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้พนักงานอัยการมีคำสั่งชะลอการฟ้องไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจากคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๓๓

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่าผู้ต้องหาซึ่งได้รับแจ้งผลการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งไม่มีสิทธิได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไปและแจ้งผลให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดทราบ

ถ้าผลการตรวจพิสูจน์ไม่ปรากฏว่าผู้ต้องหาเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติด ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานผลการตรวจพิสูจน์ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินคดีต่อไปตามกฎหมาย

ในกรณีที่ต้องส่งตัวผู้ต้องหาคืนให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีต่อไปให้นำทบัญญัติมาตรา ๒๐ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ในการจัดทำแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ ให้กำหนดสถานที่และวิธีการสำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยคำนึงถึงอายุ เพศ ประวัติ พฤติกรรมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ตลอดจนสภาพแวดล้อมทั้งปวงของผู้นั้นประกอบด้วย

การกำหนดสถานที่สำหรับฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเป็นศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดจากสถานพยาบาล สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน สถานที่ของราชการ หรือสถานที่อื่นที่เห็นสมควรก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการกฤษฎีกากำหนดวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้กำหนดโดยคำนึงถึงวิธีการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวด ให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่มีระบบการควบคุมมิให้หลบหนี

(๒) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอย่างเข้มงวด ให้ส่งตัวผู้นั้นเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในสถานที่ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสมและกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่ภายในเขตที่กำหนดในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด อาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติด้วยวิธีการอื่นใดภายใต้การดูแลของพนักงานคุมประพฤติก็ได้

(๔) ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจกำหนดให้ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดฝึกอาชีพ ทำงานบริการสังคม หรือให้ดำเนินการอื่นใดตามความเหมาะสมเพื่อให้มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตโดยห่างไกลจากยาเสพติด

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏภายหลังจากที่ศาลมีคำสั่งตามมาตรา ๑๙ ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดนั้นต้องหาหรือถูกดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษจำคุกหรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้ศาลพิจารณามีคำสั่งให้ส่งตัวผู้นั้นไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๒๕ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องอยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน นับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดพิจารณาขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกได้

ในระหว่างการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะพิจารณาลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขยายและการลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจะกระทำกี่ครั้งก็ได้ แต่การขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดครั้งหนึ่งต้องไม่เกินหกเดือน และรวมกันทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันถูกส่งตัวเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่มีเหตุสมควร คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดอาจพิจารณาปล่อยชั่วคราวสำหรับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ต้องหามีภูมิลำเนาซึ่งไม่สะดวกต่อการเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมตัวผู้นั้น เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเห็นสมควรหรือได้รับการร้องขอจากผู้ต้องหา อาจมีคำสั่งให้ย้ายผู้นั้นไปเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือการควบคุมที่สถานที่แห่งอื่นได้ แต่ต้องปรากฏว่าการย้ายดังกล่าวจะเป็นประโยชน์แก่การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้นั้นด้วย

มาตรา ๒๘ การที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดถูกควบคุมตัวในลักษณะเดียวกับถูกคุมขังให้ถือว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แล้วแต่กรณี เป็นผู้ถูกคุมขังตามประมวลกฎหมายอาญา

ในกรณีที่มีการหลบหนีจากการควบคุมของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น มิให้นับระยะเวลาที่ผู้นั้นเข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาแล้วจนถึงวันหลบหนีเข้าในกำหนดระยะเวลาการคุมขัง

มาตรา ๒๙ ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ถ้าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดหลบหนีจากการควบคุมหรือหลบหนีออกนอกเขตศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจ

พิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้น ให้ถือว่าผู้นั้นหนีการคุมขัง ตามมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญาและให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้พนักงานสอบสวน ทราบทันที ในกรณีนี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกติดตามจับกุมผู้นั้นได้ด้วย

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดและโทษตามมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มิให้นำมาใช้บังคับกับผู้ที่มีอายุไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจเปรียบเทียบคดีได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๐ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องปฏิบัติตามระเบียบและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดกำหนด รวมทั้งข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวผู้นั้นโดยเคร่งครัด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดซึ่งได้รับการปล่อยชั่วคราวไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้าไว้ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด สถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์ การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือการควบคุมตัวได้โดยมิต้องมีหมาย

มาตรา ๓๒ ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ ให้ผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือผู้ควบคุมสถานที่ที่รับตัวผู้นั้นไว้มีอำนาจลงโทษสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดการอนุญาตให้การเยี่ยมหรือการติดต่อไม่เกินสามเดือน
- (๓) จัดให้อยู่เดี่ยวครั้งละไม่เกินสิบวัน

ในกรณีที่จำเป็นต้องมีการลงโทษบุคคลตามวรรคหนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่มีอายุไม่ถึงแปดปีบริบูรณ์ให้นำมาตรการลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบถ้วนตามที่กำหนดในแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดและผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นที่พอใจแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นพ้นจากความผิดที่ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๕ และให้

คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำสั่งให้ปล่อยตัวผู้นั้นไป แล้วแจ้งผลให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการซึ่งยังดำเนินคดีอยู่ทราบ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดผู้ใดแม้จะได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจนครบกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๕ แล้ว แต่ผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่เป็นที่พอใจ ให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรายงานความเห็นไปยังพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินคดีผู้นั้นต่อไป และให้นำความในมาตรา ๒๒ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ต้องหาที่ได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้วตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง ศาลจะลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดหรือไม่ลงโทษเลยก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงระยะเวลาที่ผู้นั้นได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นและจับตัวผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่ฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๑ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่าบุคคลดังกล่าวหลบซ่อนอยู่ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเนื่องจากการเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ บุคคลนั้นจะหลบหนีไป

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใดมาเพื่อการตรวจสอบเพื่อประกอบการพิจารณาในการปฏิบัติการตามมาตรา ๑๗

(๓) สอบปากคำผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ ผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด หรือบุคคลอื่นใดที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๗

(๔) สั่งหรือจัดให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดรับการตรวจหรือทดสอบว่ามียาเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจตามที่ได้กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยระบุไว้ในบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้น

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้อง
อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อ
บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕ การอุทธรณ์

มาตรา ๓๘ ในกรณีที่คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีคำ
วินิจฉัยตามมาตรา ๒๒ ว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์นั้นเสพหรือติดยาเสพติด หรือมีคำสั่งไม่
อนุญาตให้ปล่อยผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดชั่วคราว
ตามมาตรา ๒๖ หรือมีคำสั่งขยายระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดออกไปอีกตาม
มาตรา ๒๕ ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได
รับทราบคำวินิจฉัยหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งย่อมไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของ
• คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๓๙ หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ และวิธีพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) แจงให้ผู้อุทธรณ์มาให้อ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น
ที่เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือเรียกให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้อ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร
หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่มาให้อ้อยคำหรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐาน
ตามคำสั่งของคณะกรรมการตาม (๑) โดยมีได้แจ้งเหตุขัดข้องเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการ
ภายในสามวันนับแต่วันที่รับคำสั่งของคณะกรรมการ ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะมาให้
อ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
ต่อไปตามที่เห็นสมควร

หนังสือเรียกมาให้อ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตาม (๒)
ต้องระบุด้วยว่าจะให้มาให้อ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานในเรื่องใด

หมวด ๖
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดนำข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานใดอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติตามหน้าที่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี หรือได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่ง แล้วเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน เว้นแต่เป็นกรณีที่อาจเปิดเผยได้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ (๒) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๓๖ วรรคสาม หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการตามมาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ความผิดตามมาตรา ๔๒ คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้และในการนี้คณะกรรมการมีอำนาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดำเนินการเปรียบเทียบได้ ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ดำเนินคดีต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี

หมอยเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัญหาเกี่ยวกับการเสพยาเสพติดให้โทษ ในปัจจุบันมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ซึ่งโดยหลักการแล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่ง มิใช่อาชญากรปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง และโดยที่ผู้เสพยาเสพติดจำนวนหนึ่งถูกบังคับให้เป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดเพื่อแลกกับการได้ยาเสพติดไปเสพด้วย สมควรขยายขอบเขตของการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครอบคลุมถึงผู้เสพและมีไว้ในครอบครอง ผู้เสพและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และผู้เสพยาและจำหน่ายยาเสพติดจำนวนเล็กน้อยด้วย นอกจากนี้เนื่องจากบุคคลซึ่งติดหรือเสพยาเสพติดมีจำนวนมากและเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ สมควรขยายสถานที่เพื่อการตรวจพิสูจน์การเสพหรือติดยาเสพติด และสถานที่เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะนอกจากมีหน่วยงานของกระทรวงยุติธรรมแล้วยังมีหน่วยงานอื่นของรัฐ และหน่วยงานเอกชนที่มีขีดความสามารถเข้ามาร่วมในกวดตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดและการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลดังกล่าว อาทิเช่น สถานที่ของหน่วยงานในราชการทหาร เขต อำเภอ และกิ่งอำเภอ สถานพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุข สถานพยาบาลของเอกชนหรือหน่วยงานอื่น ซึ่งสมควรรวมทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พรพิมล/พิมพ์ / แก้วไข
๒๙/๑๐/๕๕
A+B (C)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พร/พรพิมล จัดทำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๐๕/๐๓/๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อรดา/ตรวจ

๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

สัญญาชัย/ปรับปรุง
๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่ นร ๐๕๐๕/ว มส

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ

เรียน รอง-นรม., รัฐ-นร., กระทรวง, กรม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. รายชื่อมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องการให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ที่ยกเลิก
๒. หลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ

ด้วยคณะรัฐมนตรีมีมติเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๔ มติ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐบาลมีนโยบายที่จะเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคม ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคมในเรื่อง สิทธิ โอกาส และความเสมอภาค สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงได้นำมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว มาปรับปรุงใหม่ให้สมบูรณ์ ชัดเจน สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและอยู่ในฉบับเดียวกัน เพื่อสะดวกในการอ้างอิงและถือปฏิบัติต่อไป ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นชอบด้วย จึงเสนอคณะรัฐมนตรี ดังนี้

๑. ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน ๔ มติ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

๒. เห็นชอบหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอ็ดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้จ่ายยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

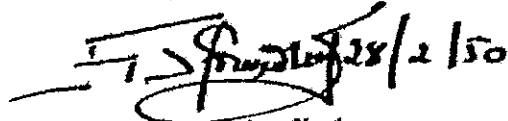
/คณะรัฐมนตรี ...

- ๒ -

คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีเสนอ

จึงเรียนยืนยันมา/จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้หน่วยงาน
ในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายรองพล เจริญพันธ์)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักพัฒนายุทธศาสตร์และติดตามนโยบายพิเศษ

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๑๔๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๔๒ ๗๑๔๓

www.cabinet.thaigov.go.th

รอง ลคร. N/A Jan 28, 2 5
ผอ.สพด. N/A Jan 28, 2 5
ผอ.กลุ่ม N/A Jan 27, 2 5
จนท. อื่นๆ N/A Jan 28, 2 5

รายชื่อมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่อง การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ
และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อ
ในหน่วยงานภาครัฐ ที่ยกเลิก

๑. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๓๗ เรื่อง การตรวจหาเชื้อเอชไอวีแก่ผู้รับทุน
รัฐบาลไปศึกษาวิชา ณ ต่างประเทศ โดยคณะกรรมการแพทย์ ก.พ. กับแผนการป้องกัน
และควบคุมโรคเอดส์แห่งชาติ
(หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๑/ว ๑๘๐
ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗)
๒. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๐ เรื่อง การให้โอกาสคนพิการเข้าทำงาน
ในหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ
(หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๕/ว ๗๙
ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๔๐)
๓. มติคณะรัฐมนตรีวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๔๙ เรื่อง
การให้โอกาสผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน
หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ
(หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ต่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๒๐๘
ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๖ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ต่วนมาก
ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๓๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙)

หลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด
ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เข้าทำงาน หรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ

โดยที่รัฐบาลมีนโยบายที่เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในสังคม รวมทั้งการดูแลคนพิการ และผู้ด้อยโอกาส ดังนั้น เพื่อสร้างเสริมความเป็นธรรมในสังคมในเรื่องสิทธิ โอกาส และความเสมอภาคของผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด จึงให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติดังนี้

๑. ห้ามออกกฎหมายหรือระเบียบที่ลิดรอนสิทธิผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด

๒. ห้ามอ้างเหตุแห่งการติดเชื้อเอชไอวี ความพิการ หรือการเคยเสพ หรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด เป็นเหตุผลในการลิดรอนสิทธิในการเข้ารับการศึกษา การรับทุนการศึกษา หรือเข้าทำงาน ตลอดจนความก้าวหน้า การให้ออกจากการศึกษาหรือให้ออกจากงาน

๓. ให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้ที่เคยมีประวัติการเสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด หรือได้ผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการ หรือสถานบำบัดรักษาที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ โดยได้รับการรับรองจากแพทย์ หรือสถานบำบัดนั้น ๆ ที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ มีสิทธิที่จะสมัครสอบแข่งขันหรือคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้าง รวมทั้งการเข้ารับการศึกษา และการรับทุนการศึกษาได้ ดังเช่นบุคคลทั่ว ๆ ไป โดยให้ดำเนินการด้วยความเสมอภาคตามระบบคุณธรรม รวมถึงการพิจารณาตำแหน่งงานให้เหมาะสม

๔. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงทำความเข้าใจกับบุคลากรภายในหน่วยงานและภาคเอกชนถึงความสำคัญและจำเป็นของการให้โอกาสแก่ผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ตลอดจนขอความร่วมมือกับภาคเอกชนในการรับบุคคลดังกล่าวเข้าทำงาน หรือศึกษาต่อ เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันด้วย รวมทั้งเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อผู้ติดเชื้อเอชไอวี คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติด ว่าสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นสุข เพื่อไม่ให้เกิดการต่อต้านหรือรังเกียจจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และเพื่อให้เกิดการยอมรับแก่บุคคลเหล่านี้

พระราชบัญญัติ

ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระ

พระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ต้องโทษ” หมายความว่า ผู้ต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ลงโทษหรือให้กักกัน และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษ โดยคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล

“ผู้ถูกลงโทษทางวินัย” หมายความว่า ผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และให้หมายความรวมถึงผู้ถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัย

มาตรา ๔ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้วก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัยในกรณีซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้รับโทษหรือรับทัณฑ์ทั้งหมดหรือบางส่วนไปก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือลงทัณฑ์ทางวินัยในกรณีนั้น ๆ

มาตรา ๖ บรรดาผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการอันมิใช่เป็นการลงโทษทางวินัยก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และบรรดาผู้ถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีกระทำผิดวินัยซึ่งผู้บังคับบัญชาได้สั่งยุติเรื่องหรืองดโทษก่อนหรือในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ผู้นั้นไม่ต้องถูกพิจารณาเพิ่มโทษหรือถูกดำเนินการทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ต่อไป

มาตรา ๗ การล้างมลทินตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิแก่ผู้ได้รับการล้างมลทินในอันที่จะเรียกร้องสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น

มาตรา ๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม

รองนายกรัฐมนตรี

ศูนย์รวมข้อมูลเกี่ยวกับ กฎหมาย,
เลือกใช้บริการ กฎหมาย ต่างๆ คำ
พิพากษาศาล ฯลฯ

กฎหมาย สำหรับแพทยศาสตร์
กฎหมาย สำหรับแพทยศาสตร์ แบบห่อหุ้ม

คำพิพากษาศาลฎีกา, ราคาประเมินที่ดิน
 ฯลฯ
ด้านล่างตรง "เลือกเรื่องที่ต้องการ"

Home กลับหน้า
หลัก

คำพิพากษาศาลฎีกา

ตอบปัญหา ดาวน์โหลด
กฎหมาย แบบฟอร์ม
ศาล

แสดงรายละเอียดของเรื่อง

+ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 694/2539

Posted : 2004-11-04 13:04:24

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 694/2539

พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระ
ชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ.๒๕๓๐ มาตรา ๕ ตอนท้ายที่ระบุว่า โดยให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษหรือ
ลงโทษทางวินัยในกรณีนั้น ๆ ย่อมหมายความว่า ผู้ที่ถูกลงโทษทางวินัยไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย
เท่านั้น ส่วนความประพฤติหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษทางวินัยหาได้ถูกลบล้างไปด้วย
ไม่ เพราะความประพฤติหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้วไม่อาจล้างมลทินให้หมดไปได้
กรมที่ดินมีคำสั่งลงโทษโจทก์ทางวินัยให้ปลดออกจากราชการฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองได้ประโยชน์ที่มิควรได้เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ และรายงานเท็จต่อผู้บังคับ
บัญชา พระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระ
ชนมพรรษา ๖๐ พรรษา พ.ศ.๒๕๓๐ มีผลเพียงให้ถือว่า โจทก์ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยให้ปลดออก
จากราชการเท่านั้น แต่การกระทำหรือความประพฤติของโจทก์ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่หรืออื่น ๆ ไม่ได้รับ
การล้างมลทินและเป็นการกระทำที่เป็นเหตุให้ขาดคุณสมบัติตามพระราชบัญญัติข้างรังวัดเอกชน พ.
ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๙ (๗) ที่ว่าไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย

IP : (192.168.1.21)

[สมัครสมาชิก | ปิดหน้าต่างนี้]

ข้อมูลทั้งหมดเป็นเพียงข้อมูลให้บริการในรูปแบบข้อมูลสาธารณะเท่านั้น ไม่ใช่ข้อมูลที่เป็นทางการไปอ้างถึงได้ตามกฎหมาย หากท่านต้องการไป
อ้างถึงตามกฎหมาย ท่านต้องตรวจสอบและค้นถึงแหล่งที่มาอย่างเป็นทางการเสียก่อนจึงจะนำไปอ้างถึงตามกฎหมายได้ คำพิพากษาศาลฎีกา ที่มาอย่างเป็นทางการคือศาล ส่วนราคาประเมินที่ดินที่มาอย่างเป็นทางการคือสำนักงานที่ดินสาขาต่างๆ

© Copyright 2001 kppweb.com. All Right Reserved. Contact >> webmaster@kppweb.com

4/3

พล.ต.ท.วันชัย ศรีนวลนัด
Pol. Lt.Gen. Wanchai Srinualnad

คำถามทั้งหมด

ลงคำถามใหม่

กลอนแบบหลัก

ตอบคำถาม

MEMBER

ค้นหา

○ หัวข้อคำถาม : พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ50

• คำถาม

ผมถูกจับกุมในข้อหาเสพและมียาบ้าปี พ.ศ. 2542 ศาลพิพากษาลงโทษปรับ ปี2551 ได้ไปสมัครงานเอกชนมีการตรวจสอบประวัติฯ ไปยัง คร. แจ้งพบประวัติฯ ทำให้ผมเสียสิทธิเข้าทำงาน อยากทราบว่า ความคิดของกรมทำไม่จึงไม่ถูกลบล้างไปตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ กระผมควรจะดำเนินการอย่างไร กรณีไปสมัครงานที่อื่นอีกจะได้ไม่เสียสิทธิอีก...ขอบคุณครับ

คุณประพันธ์ฯ 10/6/2551

• คำตอบ

เรียนคุณประพันธ์ฯ

ผมขอเรียนว่า เรื่องการล้างมลทินฯ นั้น ไม่ได้ลบล้างความคิด ลองค้นหาคำตอบในคำถามเดิม ๆ ที่เกี่ยวกับการล้างมลทิน นะครับ ผมอธิบายไปแล้วว่า การล้างมลทิน ไม่ได้ล้างความคิด ความคิดยังคงอยู่ แต่ได้รับการบันทึกต่อท้ายว่า ล้างมลทิน หากเจ้าหน้าที่ ไม่ได้บันทึกต่อ ท่านได้ยังให้เขาดำเนินการ ตามหลักกฎหมายปกครอง ครับ แต่เขาจะบันทึกไว้เท่านั้นว่า ท่านได้รับการล้างมลทิน แล้ว

ส่วนการที่บริษัท หรือ หน่วยงานราชการ จะรับเข้าทำงานหรือไม่ คงเป็นนโยบายหลักของหน่วยงานนั้น ๆ ครับ หากท่านเห็นว่าไม่เช่น ธรรม หรือ เลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม กรณีที่เป็นหน่วยงานราชการ ท่านจะต้องได้แจ้งคำสั่งไปมีคุณสมบัติสอบ ฯลฯ ไปยังหน่วยงานนั้น ๆ แล้วจึงฟ้องศาลปกครอง เพื่อคัดค้านต่อไป ส่วนกรณีหน่วยงานเอกชน นั้น อาจจะมีปัญหา และขั้นตอนการโต้แย้งพอสมควรครับ กรณีนี้ ยังไม่มีบรรทัดฐานว่าจะฟ้องบริษัท เอกชน ที่เลือกปฏิบัติอย่างไร ในขณะที่ประเทศสหรัฐฯ มีกฎหมายห้ามเลือกปฏิบัติ ซึ่งอาจฟ้องร้องทางแพ่ง ได้

ขอให้โชคดี ครับ

พ.ต.ท. ดร. ศิริพล กุศลศิลป์วุฒิ สว.กลุ่มงานคดีอาญา กองคดีอาญา 10/6/2551

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร 1 ชั้น 9 ถนนพระรามที่ 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
Copyright © 2007 Lawpolice All rights reserved.

www.ShinSoc.com Today visits 48

SPAM POISON

Pagerank 4

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๕๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) มาตรา ๔๘ (๖) และมาตรา ๑๐๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ มติ ก.ตร. ในการประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับตำแหน่ง ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ก.ตร. จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๘ (๑) ถึง (๕) แล้ว จะต้องมีความประพฤติดีและมีลักษณะต้องห้ามอื่นตามมาตรา ๔๘ (๖) ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๒) ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออกหรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่น

(๙) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออกเพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๙) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

(๙) ในกรณีที่ เป็นชาย

(ก) ถ้าเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตที่ใช้กฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ต้องลงบัญชีทหารกองเกินตามกฎหมายนั้นแล้ว

(ข) ร่างกายต้องสูงไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยหกสิบเซนติเมตร และรอบอกต้องไม่น้อยกว่า เจ็ดสิบเจ็ดเซนติเมตร

ในกรณีที่ เป็นหญิงร่างกายต้องสูงไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบเซนติเมตร

(๑๐) มีอายุไม่เกินสามสิบห้าปีบริบูรณ์ ในกรณีมีการเปิดรับสมัครคัดเลือกหรือสอบแข่งขัน ให้นับอายุสามสิบห้าปีบริบูรณ์ ถึงวันปีครบสมัคร ยกเว้นผู้สมัครกลับเข้ารับราชการ หรือโอนมา รับราชการตำรวจ

(๑๑) ไม่เป็นผู้มีสายตาสั้นผิดปกติ ตรวจแบบเสนลเลน (ปกติ ๖/๖)

(๑๒) ไม่เป็นผู้มีตาบอดสี

(๑๓) ไม่เป็นผู้มีแผลเป็น ไฟ ปาน รอยสัก หูด หรือซิสต์ ที่ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ซึ่งมีขนาดใหญ่หรือมากจนแลดูน่าเกลียด

(๑๔) ไม่เป็นโรคหรืออาการใด ที่ไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจตามบัญชีแนบท้าย

ผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๒) หรือข้อ ๒ (๔) ก.ตร. อาจพิจารณายกเว้น ให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๕) หรือข้อ ๒ (๖) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงาน หรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว หรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๗) ถ้าผู้นั้นออกจากงาน หรือออกจากราชการเกินสามปีแล้ว และมีใช้กรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิด ในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.ตร. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติ ก.ตร. ในการประชุมยกเว้น เช่นนี้ต้องเป็นเอกฉันท์ การลงมติให้กระทำโดยลับ

ในกรณีที่หน่วยงานใดมีความจำเป็นต้องรับสมัครบุคคลที่มีอายุเกินสามสิบห้าปีขึ้นไป ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอนุมัติ พร้อมทั้งเหตุผลและความจำเป็น เป็นรายๆ ไป

ผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๑๑) หรือ (๑๓) ถ้าเป็นการรับสมัครเพื่อบรรจุเป็น ข้าราชการตำรวจในตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งต้องใช้คุณวุฒิเฉพาะ หรือต้องใช้ความรู้ความชำนาญ ในทางวิชาการเป็นพิเศษ เช่น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการแพทย์ นักดนตรี ช่าง เจ้าหน้าที่การเงิน

เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด และอื่นๆ ก็ให้แพทย์ตรวจไปตามระเบียบ หากเห็นว่าอาการของคุณสมบัตินั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ก็ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะเป็นรายๆ ไป

ถ้าเป็นการรับสมัครเพื่อบรรจุข้าราชการตำรวจซึ่งออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้ยกเว้นการขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๕) (๖) (๑๑) (๑๒) และ (๑๓) ให้เป็นกรณีพิเศษทุกรายไป

ข้อ ๓ ให้ถือว่าผู้มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ก่อนที่ กฎ ก.ตร. นี้ใช้บังคับ เป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ตร. นี้

ข้อ ๔ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐ (๓) ให้สั่งได้เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย
(๒) เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) เป็นโรคเรื้อน

(๔) เป็นวัณโรคในระยะอันตราย

(๕) เป็นโรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจแก่สังคม

(๖) เป็นโรคติดยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

(๗) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

บัญชีโรคหรืออาการที่ไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจ ตามข้อ ๒ (๑๔)
 แนบท้าย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ

๑. ร่างกายผิดปกติ หรือพิการ

- ๑.๑ ศีรษะและหน้าผิดปกติจนดูน่าเกลียด
- ๑.๒ รูปร่างผิดปกติต่างๆ (MALFORMATION) ของริมฝีปาก หรือ จมูก เช่น ปาก หรือ จมูกแหว่ง ริมฝีปากแหวะ ซีด หรือหุบไม่ลงจนดูน่าเกลียด
- ๑.๓ ซอกคอหรือซอกรักแร้ติดกัน
- ๑.๔ แขนขา
 - ๑.๔.๑ ยาวไม่เท่ากันหรือผิดรูปจนมองเห็นได้ชัด
 - ๑.๔.๒ โคนงเข้าหรือโคนออก
 - ๑.๔.๓ บิดเก
- ๑.๕ มือหรือเท้า
 - ๑.๕.๑ บิดเก
 - ๑.๕.๒ นิ้วมือหรือนิ้วเท้าด้วน
 - ๑.๕.๓ นิ้วมือหรือนิ้วเท้า มีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าปกติ
 - ๑.๕.๔ นิ้วบิดเกและทำงานไม่ถนัด
 - ๑.๕.๕ ช่องระหว่างนิ้วมือหรือนิ้วเท้าติดกัน
 - ๑.๕.๖ มือหรือเท้าผิดปกติจนดูน่าเกลียด

๒. กระดูกและกล้ามเนื้อ

- ๒.๑ ข้อเคลื่อนไหวไม่สะดวกจนทำให้วัวยวะที่ติดต่อกับข้อนั้นใช้การไม่ได้
- ๒.๒ ข้อหลวมหลุดบ่อยๆ
- ๒.๓ ข้ออักเสบจนกระดูกเปลี่ยนรูป
- ๒.๔ คอเอียงหรือแข็งทื่อ เนื่องจากกระดูกหรือกล้ามเนื้อพิการ
- ๒.๕ กระดูกสันหลังคด หรือโก่ง หรือแอ่น
- ๒.๖ เท้าปุก (CLUB FOOT)
- ๒.๗ กระดูกอักเสบ (OSTEOMYELITIS)

๒.๘ กระจกหัก ต่อไม่ติด หรือติดแล้วแต่มีความพิการผิดรูป

๒.๙ กล้ามเนื้อส่วนใดส่วนหนึ่งหี่ยวลีบ

๓. ผิวน้ำ

๓.๑ โรคผิวน้ำทุกชนิดซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อื่น

๓.๒ ลิวบริเวณหน้า คอ หรือลำตัว ซึ่งเป็นมากจนแลดูน่าเกลียด

๓.๓ แผลเรื้อรังของผิวน้ำซึ่งยากต่อการรักษา

๓.๔ เนื้องอก (NEOPLASM) ที่หน้า มีขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ห้าเซนติเมตรขึ้นไป

๓.๕ คนเผือก

๓.๖ เนื้องอกเล็กๆ เป็นปุ่มๆ ที่ผิวน้ำ (MOLLUSCUM CONTAGIOSUM)

๔. ตา หู คอ จมูก

๔.๑ ตาเหล่จนปรากฏเห็นได้ชัด

๔.๒ ต้อกระจก

๔.๓ แผลเป็นที่ตาหรือกระจกตาตำขุน จนสามารถตรวจพบได้ด้วยตาเปล่า

๔.๔ ลูกตาสั้น

๔.๕ หนังตาดก หรือหนังตาม้วนออกนอก หรือหนังตาม้วนเข้าไป

๔.๖ หนังตาแห้งจนเสีรูป

๔.๗ หนังตาปิดไม่สนิท

๔.๘ กระจกตาอักเสบเรื้อรัง

๔.๙ ต้อเนื้องอกเข้าไปในลูกตาดำเกินกว่าหนึ่งมิลลิเมตร

๔.๑๐ ตาโปนจนเห็นได้ชัดแลดูน่าเกลียด

๔.๑๑ ต้อหิน

๔.๑๒ ช่องหนังตา (PALPEBRAL FISSURE) กว้างไม่เท่ากันจนดูน่าเกลียด

๔.๑๓ เคยผ่าตัดกระจกมาสตอยด์ออกทั้งหมด

๔.๑๔ หูหนวกหรือไม่ได้ยินตามปกติปกติ

๔.๑๕ แก้วหูทะลุเกินหนึ่งในสามของเส้นผ่าศูนย์กลาง

๔.๑๖ หูน้ำหนวกมีหนองเรื้อรัง

๕. ฟัน

- ๕.๑ ฟันผุมากหลายซี่มองเห็นได้อย่างชัดเจน
- ๕.๒ มีรากฟันเหลืออยู่ในช่องปากมากกว่าสามซี่
- ๕.๓ ไม่มีฟันเกินกว่าห้าซี่ เว้นแต่ใส่ฟันปลอมแทนที่เรียบร้อยแล้ว
- ๕.๔ เป็นโรคปริทันต์จนเห็นลักษณะอาการได้ชัดเจน
- ๕.๕ การขบฟันผิดปกติอย่างมากจนขัดต่อการเคี้ยวอาหารหรือทำให้รูปลักษณ์ของใบหน้าเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด

๖. ระบบหัวใจและหลอดเลือด

- ๖.๑ หัวใจเต้นเร็วกว่าหนึ่งร้อยลิบครึ่งต่อนาที หรือช้ากว่าสี่ลิบห้าครั้งต่อนาที หรือมี เอ.วี.บล็อก (A.V.BLOCK) หรือเต้นผิดปกติชนิดออร์คิวลาร์ไฟบริลเลชัน หรือออร์คิวลาร์ ฟลัตเตอร์
- ๖.๒ ความดันเลือดสูงกว่า ๑๔๐/๙๐ มิลลิเมตรปรอท
- ๖.๓ ลักษณะแสดงทาง อี.ซี.จี.ผิดปกติ
- ๖.๔ หัวใจมีขนาดโตมากผิดปกติ
- ๖.๕ หัวใจพิการแต่กำเนิด
- ๖.๖ หัวใจวายและมีเลือดคั่ง
- ๖.๗ เสียงของหัวใจ (รัว/ตีบ) ผิดปกติ (ORGANIC MURMUR)
- ๖.๘ อนิวริซึมของหลอดเลือดใหญ่
- ๖.๙ หลอดเลือดดำขอดอยู่ที่ถุงอันทะ ขา หรือแขน ซึ่งเป็นมากจนเห็นได้ชัด

๗. ระบบหายใจ

- ๗.๑ หลอดลมอักเสบเรื้อรัง
- ๗.๒ ถุงลมโป่งพอง
- ๗.๓ มีน้ำ หรือหนอง หรือลม ในช่องเยื่อหุ้มปอด
- ๗.๔ วัณโรคปอดในระยะอันตราย
- ๗.๕ โรคหืด
- ๗.๖ ปอดอักเสบ

๘. ระบบทางเดินอาหาร

- ๘.๑ ตับหรือม้ามโต ซึ่งตรวจพบโดยการใช้อัลตราซาวด์
- ๘.๒ ตับแข็ง
- ๘.๓ ฝีที่ตับ
- ๘.๔ ดีซ่าน
- ๘.๕ ท้องมาน
- ๘.๖ รูแผลหรือรังจากฝีสตุลา หรือไซนัสที่ผนังหน้าท้อง
- ๘.๗ ไล่เลื่อนทุกชนิด
- ๘.๘ ริดสีดวงทวารหนักที่เห็นได้ชัด
- ๘.๙ ทวารหนักอักเสบ หรือส่วนสุดท้ายของลำไส้ปลิ้นออกมานอกทวารหนัก
- ๘.๑๐ ฝีคัณฑสูตร

๙. ระบบทางเดินปัสสาวะ อวัยวะสืบพันธุ์ รวมทั้งกามโรค

- ๙.๑ ไตหรือกรวยไต อักเสบ หรือเสื่อม หรือหย่อน หรือพอง
- ๙.๒ นิ่วที่ไตหรือท่อไต
- ๙.๓ องคชาติถูกตัดหรือขาด
- ๙.๔ ถุงน้ำที่ลูกอัณฑะ
- ๙.๕ ลูกอัณฑะอักเสบ หรือท่ออสุจิอักเสบ
- ๙.๖ กามโรค
- ๙.๗ ภาวะเฮอร์มาฟรอดิซึม (HERMAPHRODISM)
- ๙.๘ ฝีมูกที่อวัยวะเพศ
- ๙.๙ หนองที่อวัยวะเพศตีบแคบ
- ๙.๑๐ ลูกอัณฑะไม่ลงถุง ยกเว้นจะได้รับการผ่าตัดรักษามาแล้ว

๑๐. ระบบจิตประสาท

- ๑๐.๑ โรคจิต (PSYCHOSIS) ทุกประเภท

- ๑๐.๒ โรคประสาทอย่างรุนแรง
- ๑๐.๓ เป็นไข้ หรือพูดไม่ชัด หรือพูดติดอ่าง
- ๑๐.๔ ปัญญาอ่อนหรือภาวะสมองเสื่อม
- ๑๐.๕ อัมพาตหรือการเคลื่อนไหวผิดปกติ
- ๑๐.๖ โรคลมชัก (EPILEPSY)

๑๑. เบ็ดเตล็ด

- ๑๑.๑ โรคคอหอยพอกเป็นพิษ (THYROTOXICOSIS)
- ๑๑.๒ โรคเก๊าท์
- ๑๑.๓ โรคอ้วนพีจากต่อมไทรอยด์ผิดปกติ (MYXEDEMA)
- ๑๑.๔ เบาหวาน
- ๑๑.๕ ร่างกายโตผิดปกติ (ACROMEGALY)
- ๑๑.๖ โรคอ้วนพี (OBESITY) ซึ่งมีดัชนีความหนาของร่างกาย (BODY MASS INDEX) ตั้งแต่สามสิบห้าก็โลกรั่มต่อตารางเมตรขึ้นไป
- ๑๑.๗ โรคของเลือด และอวัยวะก่อกำเนิดเลือด (DISEASES OF BLOOD AND BLOOD FORMING ORGANS) ผิดปกติอย่างถาวร และอาจเป็นอันตราย
- ๑๑.๘ โรคติดเชื้อ หรือโรคเกิดจากปรสิต
 - ๑๑.๘.๑ โรคเรื้อน (LEPROSY)
 - ๑๑.๘.๒ โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่น่ารังเกียจแก่สังคม
 - ๑๑.๘.๓ โรคคุดทะราด หรือรอนฟัน (YAWS)
 - ๑๑.๘.๔ โรคติดเชื้อเรื้อรังระยะแสดงอาการรุนแรง ซึ่งไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้
 - ๑๑.๘.๕ โรคเอดส์
- ๑๑.๙ เนื้องอก
 - ๑๑.๙.๑ เนื้องอกไม่ร้ายที่มีขนาดใหญ่
 - ๑๑.๙.๒ เนื้องอกร้ายไม่ว่าจะเป็นที่อวัยวะใด

๑๒. โรคติดเชื้อเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๑๓. โรคพิษสุราเรื้อรัง

๑๔. โรคหรืออาการอื่นใด ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจคณะกรรมการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงาน
แพทย์ใหญ่ เห็นว่าไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจ

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๕

ตามที่ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ออกใช้บังคับแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒), มาตรา ๔๘ (๖) และมาตรา ๑๐๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๕ มติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ และมติอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงแก้ไขเพิ่มเติม ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ วรรคสี่ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ผู้ซึ่งขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒ (๑๑) (๑๒) (๑๓) หรือ (๑๔) ถ้าเป็นการรับสมัครเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจในตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะ หรือต้องใช้ความรู้ความชำนาญในทางวิชาการเป็นพิเศษ เช่น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ทางด้านการแพทย์ นักดนตรี ช่าง เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่เก็บกู้วัตถุระเบิด และอื่น ๆ ก็ให้แพทย์ตรวจไปตามระเบียบ หากเห็นว่าการขาดคุณสมบัตินั้นไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ ก็ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอนุมัติยกเว้นเป็นกรณีพิเศษเฉพาะเป็นราย ๆ ไป”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการตามมาตรา ๑๐๐ (๓) ให้สั่งได้เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย
(๒) เป็นผู้มึนเมาหรือมีอาการผิดปกติจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) เป็นโรคเรื้อนในระยะติดต่อหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(๔) เป็นวัณโรคในระยะอันตราย

(๕) เป็นโรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(๖) เป็นโรคติดยาเสพติดให้โทษ

(๗) เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง

โรคหรืออาการตามข้อ ๔ (๓) ถึง (๗) ให้อยู่ในดุลยพินิจคณะกรรมการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ เห็นว่าไม่ควรรับราชการตำรวจ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ ของบัญชีโรคหรืออาการที่ไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจ แนบท้าย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๓. ผิวน้ำ

๓.๑ โรคผิวน้ำทุกชนิดซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจแก่ผู้อื่น

๓.๒ แผลเรื้อรังของผิวน้ำซึ่งยากต่อการรักษา

๓.๓ เนื้องอก (NEOPLASM) ที่หน้า มีขนาดวัดเส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ห้าเซนติเมตรขึ้นไป

๓.๔ คนเฝ้าก”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ ของบัญชีโรคหรืออาการที่ไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจ แนบท้าย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๑๒. โรคติดเชื้อเสพติคให้โทษ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๔ ของบัญชีโรคหรืออาการที่ไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจ
แบบท้าย กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗
และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“๑๔. โรคหรืออาการอื่นใด ซึ่งอยู่ในดุลยพินิจคณะกรรมการแพทย์โรงพยาบาลตำรวจ
เห็นว่าไม่ควรเป็นข้าราชการตำรวจ”

สำหรับข้อความอื่นนอกจากนี้ คงเป็นไปตามที่กำหนดไว้เดิม ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วัน
ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามของผู้ที่จะบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามความใน ข้อ ๒ (๒) การกำหนดคุณสมบัติ และลักษณะต้องห้ามกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ

ข้อ ๔ การตรวจสอบและพิจารณาคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามกรณีไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้ดำเนินการด้วยความรอบคอบและรัดกุมอย่างเคร่งครัดในรูปของคณะกรรมการ

ข้อ ๕ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๓ และข้อ ๔ แล้ว กรณีใดจะถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือไม่ ต้องพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ

(๑) ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป เมื่อการสอบสวนพิจารณาทางวินัยหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา ถึงที่สุดแล้ว

(๒) ต้องพิจารณาว่าพฤติกรรมของผู้กระทำนั้นวิญญูชนโดยทั่วไปพึงกระทำหรือไม่ และสังคมยอมรับได้หรือไม่

(๓) โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการตำรวจ ความรังเกียจของสังคม รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจหรือไม่ และความหมายของศีลธรรมในหลักศาสนาประกอบ

(๔) เจตนาแห่งพฤติการณ์ของการกระทำความผิดซึ่งเป็นผลทำให้มีประวัติต้องหาคดีอาญาตลอดจนรายละเอียดของพฤติกรรมและความหนักเบาของข้อหา รวมถึงผลการพิจารณาคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล

ทั้งนี้ ในการพิจารณาตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้เทียบเคียงกับตัวอย่างตามผนวก ก และผนวก ข แนบท้ายระเบียบนี้

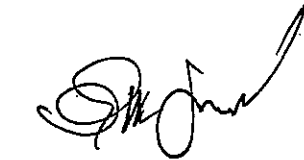
ข้อ ๖ ให้ยกเลิกระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๗ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจในการออกคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้หรือมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดและคำวินิจฉัยของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พลตำรวจเอก

(วัชรพล ประสารราชกิจ)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

พันตำรวจเอก

(อุกฤษฏ์ ศรีเสือขาม)

รองผู้บังคับการกองกฎหมาย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗

หลักการและเหตุผล

แนวทางการกำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณา กรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๑. เพื่อให้มีแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณา กรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๒ (๒) และหลักเกณฑ์วิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ให้มีความสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ กฎ ก.ตร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี และความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เกี่ยวข้อง

๒. ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการถวายความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดที่มีโทษทางอาญา รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน สืบสวนสอบสวนคดีอาญา ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ รวมทั้งปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายแห่งรัฐ และจรรยาบรรณของตำรวจ ไม่ให้เกิดความเสียหาย และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้ประชาชน มีความศรัทธาเชื่อมั่น สมดังคำว่า “ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์” อีกทั้งข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้น ที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธอยู่ในมือจำเป็นต้องมีระเบียบวินัย มีความประพฤติไม่มีรอยต่างพร้อย ปราศจากมลทินมัวหมองใด ๆ และเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสใกล้ชิดกับประชาชน ดังนั้น ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีความประพฤติที่เหมาะสม และต้องไม่มีพฤติการณ์หรือมีประวัติที่ทำให้เสื่อมเสียเกียรติของการเป็นข้าราชการตำรวจ หรือเป็นที่รังเกียจของสังคม หรือวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีของสังคมไทยอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

๓. การตรวจสอบและพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ จะต้องพิจารณาโดยคำนึงถึงข้อเท็จจริงเฉพาะรายว่าเป็นการกระทำที่วิญญูชนโดยทั่วไปพึงควรกระทำหรือเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่ หรือจะเสียหายต่อเกียรติศักดิ์ในตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ รวมทั้งมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลนั้นในฐานะข้าราชการตำรวจ และความหมายของศีลธรรมอันดีตามหลักศาสนา โดยพิจารณาประกอบกับเจตนาแห่งพฤติการณ์ของการกระทำความผิด ซึ่งมีผลทำให้มีประวัติต้องหาคดีอาญา ตลอดจนรายละเอียดของพฤติกรรมและความหนักเบาของข้อหา รวมถึงผลการพิจารณาคดีในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาลเป็นราย ๆ ไป ทั้งนี้ การตรวจสอบและพิจารณาต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัด โดยอยู่บนพื้นฐานความเที่ยงธรรม ละเอียดรอบคอบ และกระจ่างชัดเจนในรูปของคณะกรรมการ

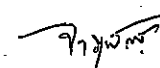
พ.ต.ท.

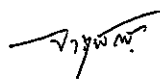
(จารุวัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)

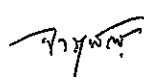
สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กข

ผนวก ก.

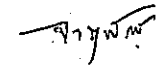
ท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ตัวอย่างที่ใช้เทียบเคียงกรณี “เป็นผู้มีความประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี”

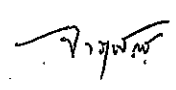
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑	<p>- ถูกจับกุมดำเนินคดีอาญาร่วมกับนาย ส. รวมสองข้อหา ข้อหาที่หนึ่ง ฐานจำหน่ายและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ข้อหาที่สอง ความผิดฐานเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ศาลจังหวัดพิจิตรให้ยกฟ้องผู้ฟ้องคดีในข้อหาร่วมกันจำหน่ายและมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายฯ แต่ให้ลงโทษในข้อหาเสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ให้จำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รับสารภาพลดกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไขคุมความประพฤติให้ไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๑ ปี ส่วนนาย ส. ศาลพิพากษาว่ามีความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษเพื่อจำหน่าย จำคุก ๕ ปี ฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษจำคุก ๕ ปี และฐานเสพยาเสพติดให้โทษจำคุก ๖ เดือน รวมจำคุก ๑๐ ปี ๖ เดือน การพิจารณาปัญหาดังกล่าวนอกจากจะต้องพิจารณากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องแล้วยังต้องพิจารณาถึงบรรทัดฐานของสังคม ประกอบด้วยการเสพหรือติดยาเสพติดเป็นการประพฤดิตนเสื่อมเสียถึงขนาดไม่เหมาะสมที่จะเข้ารับราชการตำรวจหรือไม่ เพราะข้าราชการตำรวจถือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีลักษณะงานพิเศษ มีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นผู้รักษากฎหมาย รักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม และเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาขั้นต้น งานของข้าราชการตำรวจจึงมีความจำเป็นต้องใช้บุคลากรที่มีประวัติซึ่งแสดงถึงการเป็นผู้ประพฤดิและปฏิบัติตนอยู่ภายใต้กฎหมายและบรรทัดฐานของสังคม ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่น เชื่อถือ และความเคารพศรัทธาแก่ประชาชน ว่าข้าราชการตำรวจผู้นั้นสามารถพิทักษ์กฎหมายและผดุงความยุติธรรมไว้ได้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีประวัติต้องคำพิพากษาของศาลว่ามีความผิดฐานเสพยาเสพติดและถูกจับกุมพร้อมนาย ส. ซึ่งกระทำความผิดทั้งจำหน่ายและมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด จนศาลจำคุก นาย ส. ถึง ๑๐ ปี ๖ เดือน ส่วนผู้ฟ้องคดีถูกจำคุก ๑ ปี รับสารภาพลดกึ่งหนึ่งคงจำคุก ๖ เดือน แม้ขณะกระทำความผิดผู้ฟ้องคดีจะมีอายุประมาณ ๑๙ ปี แต่ก็อยู่ในช่วงอายุที่พึงจะมีวุฒิภาวะแล้ว สามารถแยกแยะผิดชอบชั่วดี รวมทั้งยอมคาดหมายได้ถึงปัญหาและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเสพยาเสพติด</p>	<p>- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๖๐๘/๒๕๕๖ - ข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) - อายุประมาณ ๑๙ ปี - ศาลจังหวัดพิจิตร - ลงโทษจำคุก ๑ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท รับสารภาพ ลดกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๖ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุก ให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี และกำหนดเงื่อนไข คุมความ ประพฤติให้ไปรายงานตัว ต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติ ๔ ครั้ง เป็นระยะเวลา ๑ ปี</p> <p>พ.ต.ท. (จาร์พัฒน์ ดาวล้อมจันทร์) ส.ก.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.</p>

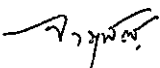
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	<p>- คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ ๕ ส.ค. ๒๕๕๖ และเมื่อวันที่ ๒๗ ก.พ. ๒๕๕๐ ให้สิทธิและโอกาสแก่ผู้เสพหรือติดยาเสพติดซึ่งพ้นจากสภาพการเข้ายาเสพติดเข้ารับราชการ โดยให้ถือว่าเป็นเพียงผู้ป่วยที่จะต้องได้รับสิทธิและโอกาสในการสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป เห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมีผลผูกพันเพียงให้หน่วยงานใช้ดุลพินิจรับบุคคลเข้ารับราชการก็ต้องพิจารณาตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อบังคับของหน่วยงานนั้น ๆ เมื่อมติคณะรัฐมนตรีมิได้มีผลเป็นการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเว้นหลักเกณฑ์ของกฎหมาย เพียงแต่กำหนดเป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อมิให้ผู้มีคุณสมบัติในการเข้ารับราชการและเป็นคำสั่งให้ทราบถึงแนวทางที่ควรจะปฏิบัติในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการภายในเท่านั้น ซึ่งเป็นแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างจากแนวทางการปฏิบัติที่ผู้ถูกฟ้องคดีถือปฏิบัติโดยชอบมาแต่เดิม และแตกต่างกับบรรทัดฐานของสังคมในเรื่องนี้ หากมีผลเป็นการจำกัดดุลพินิจที่ต้องวินิจฉัยว่าการเสพหรือติดยาเสพติดไม่ถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียทุกกรณีไม่เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีจะว่ากล่าวเอากับผู้ถูกฟ้องคดีในเรื่องการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น จึงเป็นการใช้ดุลพินิจวินิจฉัยที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว</p>	
๒	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยไม่ได้รับอนุญาต แม้ข้อเท็จจริงจะฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเยาวชน อายุ ๑๖ ปีเศษก็ตาม ก็ไม่เป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีกลายเป็นผู้ไม่เป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีแต่อย่างใด เนื่องจากในสถานภาพของผู้ฟ้องคดี ในขณะนั้นและวิญญูชนทั่วไปย่อมทราบดีว่า การมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ไว้ในครอบครองเป็นการกระทำความผิดอาญาที่จะต้องรับโทษตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p>	<p>- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๗๔/๒๕๕๒ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) โดยไม่ได้รับอนุญาต</p>
๓	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เฮโรอีน) โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลจังหวัดลำปางพิพากษาจำคุก ๒ ปี รับสารภาพลดกึ่งหนึ่ง คงจำคุก ๑ ปี โทษจำคุกรอไว้ ๒ ปี คุมประพฤติไว้ ๑ ปี รายงานตัวทุก ๓ เดือน ต่อครั้ง การคัดเลือกบุคคลเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์แรกของกระบวนการยุติธรรมนั่นเอง การพิจารณารับบุคคลภายนอกเพื่อเข้ารับราชการตำรวจ ต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงตามพฤติการณ์เป็นเรื่อง ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคมและตำแหน่งหน้าที่ราชการเป็นแนวทางพิจารณา ประกอบกับข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมขั้นต้นที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธอยู่ในมือ จำเป็นต้องมีระเบียบวินัย มีความประพฤติไม่ต่างพร้อย ปราศจากมลทินมัวหมอง ไม่บกพร่องในศีลธรรมอันดี และเป็นผู้ปฏิบัติงานที่ต้องสัมผัสกับประชาชนอย่างใกล้ชิด ในการคัดเลือกหรือสรรหาบุคคลที่จะเข้ารับราชการตำรวจนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบรัดกุม การที่ผู้ฟ้องคดีถูกศาลตัดสินจำคุกในข้อหาเมียเสพติด</p>	<p>- คำพิพากษาของศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ ๗๐/๒๕๔๙ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา มีไว้ในครอบครองซึ่งยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เฮโรอีน) โดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>พ.ต.ท. (จารุพันธ์ ดาวล้อมจันทร์) สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.</p>

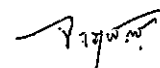
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	<p>ยอมเป็นเรื่องที่สังคมไม่อาจยอมรับได้ อีกทั้งพฤติการณ์ดังกล่าว ก็มีได้เป็นพฤติการณ์อันตั้งงามที่วิญญูชนทั่วไปพึงกระทำ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ในกรณีกระทำผิดอาญาข้อหาเมียเสพติดให้โทษนั้น จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว</p> <p>- กรณี พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น พิศุระห์แล้วเห็นว่าตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ.ดังกล่าวตอนท้ายที่ระบุว่า ให้ถือว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ มีความหมายเพียงว่าผู้ที่ถูกลงโทษไม่เคยถูกลงโทษเท่านั้น หาได้หมายความว่าความประพฤดิหรือการกระทำที่เป็นเหตุให้บุคคลนั้นถูกลงโทษได้ถูกลบล้างไปด้วยไม่เพราะเรื่องความประพฤดิหรือการกระทำที่เกิดขึ้นแล้ว ไม่อาจลบล้างให้หมดไปได้</p>	<p>- พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ</p>
๔	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา เมียเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๗๐๐ บาท ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้ ๑ ปี คุมประพฤดิไว้ ๑ ปี และเคยถูกฟ้องคดีอาญาความผิดฐาน ร่วมกันมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก ๑ เดือน ปรับ ๕๐๐ บาท ให้รอกการลงโทษจำคุกไว้ ๑ ปี ผู้สมัครถูกฟ้องและถูกศาลพิพากษาว่ากระทำผิดอาญา ฐานมีกัญชาไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตถึง ๒ ครั้ง พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p>	<p>- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖</p> <p>- ข้อหา เมียเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต</p>
๕	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร ศาลจังหวัดนครศรีธรรมราช พิพากษาจำคุก ๙ เดือน ปรับ ๗,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี โดยให้คุมประพฤดิมีกำหนด ๑ ปี เป็นความผิดที่ชัดเจนแล้ว โดยไม่ต้องมีการใช้อาวุธปืนยิงผู้ใด ซึ่งวิญญูชนทั่วไป ไม่พึงปฏิบัติตามพฤติการณ์ดังกล่าว แม้จะไม่ได้ใช้ยิงผู้ใดก็ตาม มิใช่พฤติการณ์อันตั้งงาม ที่วิญญูชนโดยทั่วไปพึงกระทำ และสังคมไม่อาจยอมรับการกระทำดังกล่าวได้ แม้อาวุธปืนลูกซองดังกล่าวจะสามารถออกใบอนุญาตได้ ตาม พ.ร.บ.อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ต้องพิจารณาแยกประเด็นจากการกระทำผิดและขัดต่อกฎหมายดังกล่าว การที่ผู้ฟ้องคดีมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต จนถูกศาลพิพากษาลงโทษให้จำคุกนั้น แม้จะได้รับการรอกการลงโทษและกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมประพฤดิไว้ แต่การรับราชการตำรวจเป็นอาชีพที่ต้องพิจารณาคัดสรรบุคคลที่มีความประพฤดิดี มีจิตสำนึกที่ดี ไม่ปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย เนื่องจากข้าราชการตำรวจเป็นบุคคลที่มีทั้งกฎหมายและอาวุธปืนอยู่ในครอบครอง และต้องดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาชนทั่วไป</p>	<p>- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐๕/๒๕๕๖</p> <p>- ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>พ.ต.ท. (จาร์พณน์ ดาวล้อมจันทร์) สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.</p>

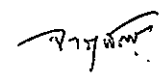
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	<p>นอกจากนี้ หากผู้ถูกฟ้องรับผู้ฟ้องคดีที่มีพฤติการณ์กระทำความผิดกฎหมายเป็นข้าราชการตำรวจ ย่อมทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นศรัทธาอันมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p>	
๖	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต ผลการดำเนินคดีพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการสั่งฟ้องและศาลจังหวัดสมุทรปราการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวมีคำพิพากษา ให้รอการกำหนดโทษ ๒ ปี โดยต้องรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติทุก ๓ เดือน ถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ซึ่งภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ต้องสอบให้ผ่านเกณฑ์ การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญา สืบความประพฤติ ถ้าไม่ผ่านขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง ในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนี้ ถือว่าสอบไม่ผ่าน โดยไม่ได้จำกัดว่า การตรวจสอบประวัติทางคดีอาญาต้องตรวจสอบย้อนหลังกี่ปี ดังนั้น จึงสามารถตรวจสอบประวัติย้อนหลังของผู้สมัครสอบได้ทั้งหมด การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดอาญา ในขณะที่มีอายุ ๑๖ ปี จึงสามารถนำมาพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งได้ และเห็นว่า การที่บุคคลกระทำความผิดอาญา ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และพกพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับอนุญาต แม้จะไม่ต้องรับโทษทางอาญา แต่ก็แสดงให้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดดังกล่าวดำเนินชีวิตในลักษณะที่อาจเป็นอันตรายต่อตนเองและบุคคลอื่น ซึ่งวิญญูชนทั่วไปที่ประพฤติดนในกรอบของกฎหมายและศีลธรรมย่อมไม่มีความประพฤติเช่นนั้น จึงเห็นว่าการกระทำความผิดกฎหมายอาญาดังกล่าว ถือได้ว่ามีประวัติที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย ประกอบกับการสอบแข่งขันเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจเป็นตำแหน่งที่มีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยแก่บ้านเมืองและประชาชน บุคคลที่มีประวัติความประพฤติเสื่อมเสียดังกล่าว ย่อมไม่เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่นี้ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจภายใต้หลักเกณฑ์ที่กำหนด และเหมาะสมแล้ว และการถูกลบชื่อออกจากทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว และกระทำความผิดในขณะที่เป็นเด็ก มิได้มีเจตนาทำร้ายผู้ใดจึงฟังไม่ขึ้น</p>	<p>- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๔๘๒/๒๕๕๖ - ข้อหา มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต</p>
๗	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอมในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น โดยใช้ใบรับรองผลการตรวจเลือกทหารกองประจำการ (แบบ สด.๔๓) ที่ไม่ใช่เอกสารที่ทางราชการออกให้ มายื่นสมัครในการสอบแข่งขันเข้ารับราชการตำรวจ ทั้ง ๆ ที่รู้อยู่ว่าไม่เคยเข้ารับการตรวจเลือกเข้ารับราชการทหารมาก่อน ถือว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p>	<p>- คำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๘๐๘/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ข้อหา ปลอมเอกสารและใช้เอกสารราชการปลอม</p> <p>พ.ต.ท. (จาร์พจน์ ดาวล้อมจันทร์) สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ</p>

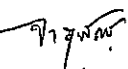
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๘	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันต่อสู้ขัดขวาง ดุหมิ่นเจ้าพนักงาน เมาสุรา. ประพฤติตน วุ่นวาย ชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลแขวงพระโขนง พิพากษาปรับเป็นเงิน ๑,๕๕๐ บาท ซึ่งแม้ความผิดที่ศาลแขวงพระโขนงลงโทษ ผู้ฟ้องคดีจะเป็นความผิดลหุโทษ ซึ่งไม่เป็นคุณสมบัติที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ก.ต.ร.ว่าด้วย คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒(๔) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และตามผนวก ข ท้ายประกาศ กองบัญชาการการศึกษาที่ว่า ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ก็ตาม แต่โดยที่พฤติกรรมการกระทำความผิดอันเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นที่ผู้ฟ้องคดี ดุหมิ่นต่อสู้ขัดขวางเจ้าพนักงาน และเมาสุรา ประพฤติตนวุ่นวาย หรือครองสติไม่ได้ ขณะอยู่ในถนนสาธารณะ เป็นการกระทำที่สังคมตำหนิติเตียน อันถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p> <p>- กฎ ก.ต.ร.ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๒(๒) และ ข้อ ๒(๔) นั้น ก.ต.ร. อาจพิจารณาข่มขู่ให้เข้ารับราชการได้ เห็นว่า อำนาจในการพิจารณายกเว้นดังกล่าวเป็นอำนาจใช้ดุลพินิจของ ก.ต.ร. ซึ่งมีอำนาจ ตามที่กฎ ก.ต.ร. ให้ไว้ แต่มิได้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจใช้ดุลพินิจดังกล่าว และตามผนวก ข ท้ายประกาศกองบัญชาการการศึกษา มิได้มีข้อกำหนดข่มขู่ไว้ให้ผู้ถูกฟ้องคดีมีอำนาจ ใช้ดุลพินิจดังเช่น ก.ต.ร. และแม้หากจะมีการกำหนดไว้ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ใช้อำนาจ ใช้ดุลพินิจดังกล่าว ศาลก็ไม่อาจใช้ดุลพินิจแทนได้ เว้นแต่เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>- คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขแดงที่ ๘๙/๒๕๕๑ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด</p> <p>- ข้อหา ร่วมกันต่อสู้ขัดขวาง ดุหมิ่นเจ้าพนักงาน เมาสุรา ประพฤติตนวุ่นวาย</p>
๙	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ลักทรัพย์หรือรับของโจร พนักงานสอบสวนเสนอความเห็น ควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุงมีคำสั่งไม่ฟ้อง เหตุผลประการแรกเห็นว่าการที่บุคคลใดถูกกล่าวหาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา จนพนักงานสอบสวน ดำเนินการสอบสวนเสร็จ และมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง จึงมีมูลเพียงพอให้เชื่อ ได้พอสมควรว่าบุคคลนั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา เพราะหากไม่มีข้อมูล เพียงพอให้นำเชื่อว่าผู้ต้องหากระทำความผิดพนักงานสอบสวนก็ต้องทำความเห็นว่า ควรสั่งไม่ฟ้อง ตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ดังกล่าว ประกอบกับตำรวจที่จะมีอำนาจ สอบสวนความผิดอาญาได้นั้น จะต้องเป็นข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่นายร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ผู้ที่ทำหน้าที่พนักงานสอบสวนจึงเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถดีพอสมควร โดยเฉพาะความรู้ทางด้านกฎหมาย ฉะนั้นความเห็น ของพนักงานสอบสวนที่เห็นควรสั่งฟ้องหรือควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา จึงมีความน่าเชื่อ ได้พอสมควร เมื่อข้อเท็จจริงในคดีนี้ฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเคยตกเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร จนพนักงานสอบสวนมีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง ส่งไปให้ พนักงานอัยการพิจารณาแล้ว และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าพนักงานสอบสวน ผู้ทำความเห็นดังกล่าว ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ กลับแก้งผู้ฟ้องคดี จึงมีมูลให้นำเชื่อถือ</p>	<p>- คำพิพากษาศาลปกครองสงขลา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๕/๒๕๕๖ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด</p> <p>- ข้อหา ลักทรัพย์หรือรับของโจร</p> <p>พ.ต.ท. (จารุพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)</p> <p>สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.</p>

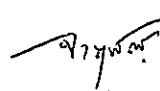
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	<p>ได้พอสมควรว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาฐาน ร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร อันถือได้ว่าเป็นผู้บกพร่องในหน้าที่ศีลธรรมอันดีแล้ว แม้ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดพัทลุงจะได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดี แต่การสั่งไม่ฟ้องคดีอาญาของพนักงานอัยการก็เป็นการลงความเห็นหรือใช้ดุลพินิจซึ่งน้ำหนักพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมมาแตกต่างไปจากพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวน ซึ่งระบบการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจกันของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่ตกเป็นผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาก็เพื่อฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล จึงต้องมีพยานหลักฐานเพียงพอถึงขนาดให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้ ส่วนในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา ก็อาจเป็นเพราะเห็นพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรวบรวมมาไม่เพียงพอถึงขนาดที่จะสั่งฟ้องผู้ต้องหาเพื่อให้ศาลลงโทษได้ ซึ่งมีได้หมายความว่าผู้ต้องหาที่ถูกพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องดังกล่าว เป็นผู้บริสุทธิ์หรือไม่ได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาเสมอไป และแตกต่างจากผู้ต้องหาในสำนวนที่พนักงานสอบสวนมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องมาตั้งแต่ต้น หากพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวนแล้ว ก็ไม่มีมูลให้เชื่อได้ว่าผู้ต้องหานั้นได้กระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหาเลย ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า การกระทำความผิดดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการใช้ดุลพินิจที่ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่กำหนดว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ ในคดีอาญาต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิดก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลใดได้กระทำความผิดจะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมือนผู้กระทำความผิดมิได้นั้น ศาลเห็นว่าพระราชบัญญัติตำรวจฯ ได้บัญญัติคุณสมบัติของผู้ที่เข้าราชการตำรวจไว้ว่า ต้องไม่เป็นผู้ที่บกพร่องในศีลธรรมอันดี ฉะนั้นผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครให้เข้ารับการอบรม เป็นข้าราชการตำรวจได้วินิจฉัยคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีจากประวัติและความประพฤติที่เคยต้องหาคดีอาญา ร่วมกันลักทรัพย์หรือรับของโจร จนพนักงานสอบสวน มีความเห็นควรสั่งฟ้อง ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงไม่ถือเป็นการใช้ดุลพินิจจำกัดสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีตามที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ เพราะเป็นการปฏิบัติโดยอาศัยอำนาจตามที่กฎหมายเฉพาะคือพระราชบัญญัติตำรวจฯ กำหนดไว้ อีกทั้งการดำเนินการคัดเลือกบุคคลเข้ามาเป็นข้าราชการตำรวจ เป็นการดำเนินกิจการทางปกครองทั่วไป ในอันที่จะได้มาซึ่งบุคลากรของรัฐตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่พระราชบัญญัติตำรวจฯ กำหนด มิใช่การดำเนินการในคดีอาญาที่จะต้องสันนิษฐานว่าผู้ต้องหาไม่มีความผิด และการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าว ก็มีได้เป็นการปฏิบัติต่อผู้ฟ้องคดีในคดีอาญาเสมือนเป็นผู้กระทำความผิดแต่อย่างใด ข้ออ้าง</p>	<p>พ.ต.ท. (จารุพัฒน์ ตาวล้อมจันทร์) สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ ก</p>

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติกรรม	หมายเหตุ
	<p>ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ส่วนเหตุผลที่สอง ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ได้กำหนดหลักสูตรไว้ท้ายระเบียบดังกล่าวว่าประกอบด้วยภาคความรู้ทั่วไป ภาคความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง ซึ่งในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้น ให้ประเมินบุคคลเพื่อพิจารณาความเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ที่จะบรรจุและแต่งตั้งจากการสัมภาษณ์หรือการทดสอบทางกายภาพ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ท่วงทีวาจา อุปนิสัย อารมณ์ ทัศนคติ เชี่ยวชาญ บุคลิกภาพอย่างอื่น ความพร้อมหรือความสมบูรณ์ของร่างกาย เป็นต้น ฉะนั้นการทดสอบบุคลิกภาพจึงเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการคัดเลือกและการสอบแข่งขัน ที่ ก.ตร.เป็นผู้กำหนด และถือเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการคัดเลือกด้วยวิธีสอบในภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง สำหรับการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจด้วย ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีสั่งไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนพลตำรวจ จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว</p>	
๑๐	<p>- เคยรับราชการตำรวจมาก่อนและได้ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงให้ไล่ออกจากราชการ สาเหตุมาจากเมาสุราและยิงปืนด้วยความคึกคะนองและพฤติกรรมในการกระทำเป็นลักษณะของการยั่วจนกระทั่งเกิดเหตุร้าย (ฆ่าผู้อื่น) ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับการยกเว้นคุณสมบัติในการเข้ารับราชการตำรวจตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ตามมาตรา ๕ ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ถูกลงโทษทางวินัย ซึ่งเป็นบทบัญญัติให้ล้างมลทินเฉพาะโทษ มิได้ล้างมลทินถึงการกระทำที่ได้กระทำความผิดแต่อย่างใด เมื่อผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดทั้งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าวแล้ว ผู้ฟ้องคดียังคงเป็นผู้ซึ่งประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีจนได้รับการลงโทษไล่ออกจากราชการและไม่อาจสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจตามประกาศของกองบัญชาการการศึกษาได้</p>	<p>- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๔๓๒/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - เคยถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง ให้ไล่ออกจากราชการ สาเหตุมาจากเมาสุราและยิงปืนด้วยความคึกคะนอง</p>
๑๑	<p>- การประพฤติผิดมรรยาทนายความจะถูกไล่ออกจากทะเบียนทนายความต้องเป็นกรณีที่ประพฤติผิดร้ายแรงเกี่ยวกับการเงิน เช่น ตัดสินลูกความ คือรับเงินแล้วไม่ปฏิบัติหน้าที่ มีโทษสถานเดียวคือ ไล่ออกจากทะเบียนทนายความ แม้พ้นกำหนดเวลา ๕ ปี นับแต่วันถูกลงโทษแล้วก็ตาม หากไม่มีการชดใช้เงินคืนแก่ลูกความ ไม่ได้บรรเทาความเสียหายเป็นที่น่าพอใจต่อลูกความ หรือมีหนังสือของลูกความแจ้งว่าไม่ติดใจเอาความและทำความดีแก่ประโยชน์สาธารณะจนเป็นที่ประจักษ์แล้ว แม้พ้น ๕ ปี แล้วจะมาขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความใหม่ สภานายความก็ไม่อนุญาต</p>	<p>-ตอบหนังสือหรือของสภานายความตามหนังสือ สภานายความที่ สปค ๑๒๔/๒๕๕๖ ลง ๙ พ.ค. ๒๕๕๖ -ประพฤติผิดร้ายแรง เกี่ยวกับการเงิน</p> <p>พ.ต.ท. (จตุรพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)</p>

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑๖	<p>- ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ส.ต.ท. ก ถูกสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และสั่งพักราชการ และถูกดำเนินคดีอาญาข้อหา ทำร้ายร่างกายผู้อื่น ต่อมา ศาลพิพากษายกฟ้อง แต่หน่วยมีคำสั่งให้ออกจากราชการเพราะมีมลทินมัวหมอง ในกรณีที่ถูกสอบสวน ในทางปฏิบัติส่วนราชการมักจะไม่ประสงค์ที่จะรับบรรจุผู้ถูกสั่งให้ออก หรือลงโทษถึงออกจากราชการกลับเข้ารับราชการอีก</p>	<p>- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/๑๔ ลง ๔ ม.ค. ๒๕๕๕ -ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะมีมลทินมัวหมอง ในกรณี ที่ถูกสอบสวน ในทางปฏิบัติ ส่วนราชการมักจะไม่ประสงค์ ที่จะรับบรรจุผู้ถูกสั่งให้ออก หรือ ลงโทษถึงออกจากราชการ กลับเข้ารับราชการ</p>
๑๗	<p>- กรณี นาย ก. ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง กรณีเมื่อครั้งเป็นประธานคณะกรรมการสหกรณ์ออมทรัพย์ ได้อาศัยตำแหน่งหน้าที่ ดังกล่าว หาประโยชน์จากสหกรณ์โดยมิชอบ ทำให้สมาชิกสหกรณ์ได้รับความเสียหาย ต่อมา นาย ก. ได้รับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาส ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ร.๙ มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่ง ก.พ. พิจารณาแล้วเห็นด้วยที่ว่าพฤติการณ์ของ นาย ก. เข้าข่ายเป็นผู้บกพร่อง ในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม</p>	<p>- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๘๘๗ ลง ๒๕ ส.ค. ๒๕๕๑ -ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง กรณีอาศัยตำแหน่งหน้าที่ หาประโยชน์โดยมิชอบ</p>
	<p>- กรณีมีคำสั่งลงโทษไล่นาย บ. ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริต ต่อหน้าที่ราชการฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหาย แก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง โดยมีได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เมื่อพระราชบัญญัติล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลใช้บังคับ นาย บ. ได้ยื่นแบบขอบรรจุ กลับเข้ารับราชการ ต้องเป็นความต้องการของทางราชการด้วย ประกอบกับ ก.พ. ได้เคยมีหนังสือแจ้งเวียนมติ ก.พ. ให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ พิจารณาด้วยความระมัดระวัง ในการรับบรรจุผู้เคยออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยแล้วกลับเข้ารับราชการอีก แม้ว่าผู้ถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยจะไม่ขาดคุณสมบัติ ตามที่กฎหมายกำหนด เพราะได้รับการล้างมลทินแล้ว แต่ถ้าเหตุที่ถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากการนั้นเป็นการบกพร่องในศีลธรรมอันดี ผู้นั้นอาจเป็นผู้ขาดคุณสมบัติ</p>	<p>- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖ - หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๑๒๖ ลง ๙ เม.ย. ๒๕๕๑ -ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่น ได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการ ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ</p> <p>พ.ต.ท. (จรรยาพัฒน์ - ดาวล้อมจันทร์)</p>

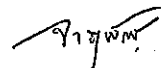
ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติกรรม	หมายเหตุ
๑๙	- กรณีร่วมกับพี่ชายเข้าทำร้ายร่างกายผู้ตายและพวกโดยใช้ไม้เป็นอาวุธทำร้ายจนถึงแก่ความตาย ศาลพิพากษา ลงโทษจำคุก ๑ ปี ๖ เดือน แต่ให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ซึ่งการรอกการลงโทษมิใช่โทษตามประมวลกฎหมายอาญา จึงไม่มีโทษและไม่อาจได้รับการล้างมลทินโดยผลแห่งกฎหมายล้างมลทินได้ ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีผลกระทบต่อเกียรติของข้าราชการและความรังเกียจของสังคมแล้ว	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๗๕/๒๕๓๓ -ขอหา ร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้ตายและพวก โดยใช้ไม้เป็นอาวุธทำร้ายจนถึงแก่ความตาย
๒๐	- ต้องหาคดีอาญาขอหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง ศาลเยาวชนและครอบครัวพิพากษาว่า มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ประกอบมาตรา ๘๓ แต่เป็นเยาวชนมีเหตุอันควรปราณี จึงให้รอกการกำหนดโทษไว้ ๑ ปี และคุมประพฤติ ๑ ปี เป็นการร่วมกัน ทำร้ายและอาจจะร่วมกันเป็นแก๊งยังยี่ได้ในภายหลังขณะเกิดเหตุเป็นผู้เยาว์ อายุขณะกระทำผิด ๑๗ ปีเศษ ถ้ามิใช่ผู้เยาว์อาจถูกศาลอาญาพิพากษาลงโทษมากกว่านี้	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๒๐/๒๕๔๓ -ขอหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ -ขณะเกิดเหตุเป็นผู้เยาว์ อายุขณะกระทำผิด ๑๗ ปีเศษ
๒๑	- ต้องหาคดีอาญาขอหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำรอลงอาญา ๑ ปี ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดโดยร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญานั้น การกระทำดังกล่าวของผู้ฟ้องคดีถือเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบต่อสังคม จึงได้มีการกำหนดบทลงโทษบุคคลที่กระทำการดังกล่าวไว้ในกฎหมาย อีกทั้งการทำร้ายร่างกายผู้อื่นยังเป็นการกระทำที่วิญญูชนทั่วไปไม่พึงกระทำ โดยเฉพาะบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นต้นในกระบวนการยุติธรรมที่จะต้องบำบัดทุกข์บำรุงสุขและบังคับใช้กฎหมายในการปกป้องดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งพฤติกรรมทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนถูกศาลพิพากษาลงโทษนั้น ย่อมแสดงว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียและยังเป็นการเสื่อมเสียเกียรติหรือภาพพจน์ในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการตำรวจอีกด้วย หากทางราชการรับบุคคลที่มีพฤติกรรมกระทำผิดกฎหมายเข้าบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีหน้าที่โดยตรงในการรักษากฎหมายและอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนขาดความเชื่อมั่นศรัทธาการปฏิบัติหน้าที่รักษากฎหมายและอาจทำให้เสื่อมเสียหรือเกิดความเสียหายต่อสังคมโดยรวมได้ ดังนั้นการที่ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงมีเหตุผลรับฟังได้	- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๘๘/๒๕๔๙ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด -ขอหา ร่วมกันทำร้ายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ -ชั้นพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการสั่งฟ้อง -ศาลจังหวัดกาญจนบุรีพิพากษาจำคุก ๔ เดือน ปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำรอลงอาญา ๑ ปี พ.ต.ท. (จารุวัฒน์ ดาวล้อมจันทร์) สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๒๒	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา เป็นทหารกองหนุน ได้รับหมายเรียกระดมพลแล้วไม่ไปตามหมายเรียก ศาลพิพากษาให้จำคุก ๒ เดือน โทษจำคุกรอการลงอาญาไว้เป็นเวลา ๑ ปี ศาลพิจารณาว่า การเป็นทหารกองหนุนเป็นหน้าที่ตาม พ.ร.บ.รับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งมีเจตนารมณ์ที่จะให้ชายที่มีสัญชาติไทยได้เข้ารับราชการทหารเพื่อป้องกันประเทศชาติ อันเป็นหน้าที่สำคัญเพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม ประกอบกับ พ.ร.บ. ฉบับนี้ ยังได้กำหนดโทษ สำหรับบุคคลที่เป็นทหารกองหนุน และไม่ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติไว้ด้วย ดังนั้น การหลีกเลี่ยงหรือขัดขืนไม่ปฏิบัติหน้าที่รับราชการทหารตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบต่อบรรทัดฐานของสังคมโดยรวม ทั้งยังเป็นเรื่องของความสำนึกรับผิดชอบของบุคคลด้วย</p>	<p>- คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๖๘/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด</p> <p>- การหลีกเลี่ยงหรือขัดขืน ไม่ปฏิบัติหน้าที่รับราชการทหาร ตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมเป็นเรื่องที่ร้ายแรงและมีผลกระทบต่อบรรทัดฐานของสังคมโดยรวม</p>
๒๓	<p>- กรณีผู้มีลักษณะต้องห้ามได้รับการอภัยโทษ หรือรับการล้างมลทิน ในวาระพิเศษ ก.พ. มีหลักเกณฑ์เฉพาะกรณีเคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และต่อมาได้รับการล้างมลทิน ซึ่งปัจจุบันได้แก่ พ.ร.บ.ล้างมลทินในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น มาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. ดังกล่าวได้บัญญัติว่า “ให้ล้างมลทินให้แก่บรรดาผู้ต้องโทษ ในกรณีความผิดต่าง ๆ ซึ่งได้กระทำก่อนหรือในวันที่ ๕ ธ.ค. ๒๕๕๐ และได้พ้นโทษไปแล้ว ก่อนหรือในวันที่ พ.ร.บ.นี้ใช้บังคับ โดยให้ถือว่า ผู้นั้นมิได้เคยถูกลงโทษในกรณีความผิดนั้น ๆ” ดังนั้น หากกรณีผู้นี้เข้าเงื่อนไขที่จะได้รับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ดังกล่าว ก็ย่อมถือว่า ผู้นี้ไม่มีลักษณะต้องห้ามในกรณีเป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก เพราะกระทำความผิดอาญา มาตรา ๓๖ ข.(๗) แต่อย่างไรก็ตาม กรณีอาจเข้าข่าย เป็นผู้ที่มีลักษณะต้องห้ามในกรณีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมได้ เนื่องจากการล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ดังกล่าวนั้น กฎหมายล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น หาได้ล้างพฤติการณ์การกระทำผิดนั้นด้วยไม่</p>	<p>- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖</p> <p>- หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ ลง ก.ย. ๒๕๕๔</p> <p>- พ.ร.บ.ล้างมลทินฯ กฎหมายล้างแต่เฉพาะโทษเท่านั้น หาได้ล้างพฤติการณ์การกระทำผิดนั้นด้วยไม่</p>
๒๔	<p>- กรณีก่อนได้รับการบรรจุผู้นี้ได้ทำการสมสู่กับหญิงขณะที่เป็นพระภิกษุ</p>	<p>- ตอบข้อหารือของสำนักงาน ก.พ. ตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๖ ลง ๗ มี.ค. ๒๕๕๖</p> <p>- หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ สร ๐๓๒๙/๑๙๒๘๐๔ ลง ๘ ธ.ค. ๒๕๒๑</p>
๒๕	<p>- กรณีผู้สมัครเคยถูกฟ้องคดีอาญา ข้อหาร่วมกันฉ้อโกง ผู้สมัครให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ผู้เสียหายจะถอนการร้องทุกข์ในภายหลัง ถือว่าเป็นผู้เคยกระทำความผิดในคดีอาญาข้อหาฉ้อโกงแล้ว</p>	<p>- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการ ตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖</p> <p>- ข้อหา ร่วมกันฉ้อโกง</p> <p>พ.ต.ท. (จารุพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)</p>

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๒๖	- เคยปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานสอบสวนมาแล้ว มีประวัติถูกฟ้องคดีแพ่งเรียกค่าอุปการะเลี้ยงดู ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ เนื่องจากอดีตภริยาร้องเรียน เรื่องไม่จ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูตามข้อตกลงการหย่า และถูกลงโทษภาคทัณฑ์ เกี่ยวกับการที่มีผู้นำบัตรข้าราชการของผู้อื่นมาทำบัตรประจำตัวประชาชน แม้จะมีการล้างมลทิน ปี ๒๕๕๐	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖
๒๗	- กรณีผู้สมัครเคยกระทำผิดฐานละเมิดอำนาจศาล จนถูกสหภาพนายความลงโทษโดยห้ามทำการเป็นนายความ และลบชื่อออกจากทะเบียนนายความ	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖
๒๘	- กรณีผู้สมัครเคยถูกภริยาฟ้องหย่าเพราะมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับหญิงอื่นจนมีบุตรด้วยกัน	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖
๒๙	- กรณีผู้สมัครเคยถูกกล่าวหาว่าประพฤตินิยมรยาทนายความ ฐานจงใจละทิ้งคดีคณะกรรมการสหภาพนายความมีมติในการประชุมว่าผู้สมัครมีความผิดตามคำกล่าวหาให้ลงโทษภาคทัณฑ์ แต่มีเหตุอันสมควรให้งดโทษจึงได้กล่าวตักเตือนผู้สมัครพฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือได้ว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี	- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖ - จงใจละทิ้งคดี
๓๐	- ต้องหากดีอาญาซื้อหา เล่นการพนัน (ไพ่ผสมสิบ) โดยไม่ได้รับอนุญาต ผู้ฟ้องคดีให้การรับสารภาพ ศาลแขวงดุสิตจึงพิพากษาลงโทษปรับ ๔๕๐ บาท ไม่ว่าผู้ฟ้องคดีจะกระทำผิดในครั้งเดียวหรือไม่ ไม่ได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งถูกศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษปรับไม่เป็นผู้กระทำผิดกฎหมายแต่อย่างใด ประกอบกับกฎหมายล้างมลทินมีเจตนารมณ์เพื่อลบล้างเฉพาะโทษแก่ผู้ต้องโทษหรือถูกลงโทษทางวินัยมาแล้วเท่านั้น โดยไม่ได้ลบล้างพฤติการณ์หรือความผิดที่เคยเกิดขึ้นของผู้ฟ้องคดี - ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า กระดานสนทนาของสำนักงาน ก.พ. เคยตอบข้อหาหรือว่าความผิดจากการเล่นการพนันที่ได้รับโทษปรับไม่เข้าข่ายที่จะทำให้ผู้นั้นขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน นั้นเห็นว่าข้าราชการมีอยู่หลายประเภท การสรรหาบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการประเภทใดอยู่ภายใต้กฎหมายและระเบียบของข้าราชการประเภทนั้น ๆ เมื่อคดีนี้ผู้ฟ้องคดีได้สมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจ กฎหมายหรือหลักเกณฑ์ที่จะนำมาใช้ในการสรรหา คือ พ.ร.บ.ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎ ก.ตร. รวมทั้งระเบียบที่เกี่ยวข้อง	- คำพิพากษาของศาลปกครองกลางคดีหมายเลขแดงที่ ๑๖๓๙/๒๕๕๓ คู่กรณีไม่อุทธรณ์ คดีถึงที่สุด - ซื้อหา เล่นการพนัน (ไพ่ผสมสิบ) โดยไม่ได้รับอนุญาต - อายุ ๑๗ ปี พ.ต.ท. (จตุรพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์) สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติกรรม	หมายเหตุ
	<p>- กรณีผู้ฟ้องคดีเป็นเด็กและเยาวชนเพราะมีอายุ ๑๗ ปี จึงอยู่ในเงื่อนไขในการทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ ตามประมวลระเบียบการตำรวจนั้นเห็นว่า ถึงแม้จะมีการทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือก็ไม่ได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีกลายเป็นบุคคลที่ไม่เคยกระทำความผิดในคดีอาญา ประกอบกับศาลได้วินิจฉัยไว้ข้างต้นแล้วว่า กฎหมายล้างมลทินลบล้างเฉพาะโทษ โดยไม่ได้ลบล้างความผิดที่เคยเกิดขึ้น ดังนั้นการจะทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือหรือไม่ จึงไม่ได้ทำให้ผู้ฟ้องคดีกลายเป็นบุคคลผู้มีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดไว้ใน ผนวก ก. ซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายประกาศรับสมัครข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น</p>	
๓๑	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา จัดให้มีการเล่นและเล่นพนันสนุกเกอร์ โดยไม่ได้รับอนุญาต ศาลแขวงพิพากษาให้ปรับ ๕๐๐ บาท (ผู้สมัครยื่นบันทึกแจ้งว่าในขณะที่ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมและถูกฟ้องต่อศาล ใช้ชื่อปลอม ตามที่เจ้าหน้าที่แนะนำให้ใช้ชื่อปลอมเพื่อไม่ให้เสียประวัติ) พฤติการณ์และการกระทำของผู้สมัครดังกล่าวถือว่าเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p>	<p>- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอัยการตามหนังสือ สำนักงาน ก.อ. ที่ อส ๐๐๐๓(คก๒)/๐๘๘๖ ลง ๒ เม.ย. ๒๕๕๖</p> <p>- ข้อหา จัดให้มีการเล่นและเล่นพนัน (สนุกเกอร์) โดยไม่ได้รับอนุญาต</p>
๓๒	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา เล่นการพนันโยนจิม เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๑ ศาลได้พิพากษาปรับเป็นเงิน ๒๐๐ บาท ได้รับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ล้างมลทินฯ ในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ แต่ผลของกฎหมายล้างมลทินดังกล่าวย่อมลบล้างแต่ผลทางกฎหมายเท่านั้น มิได้ลบล้างการกระทำทางข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วไปด้วย กล่าวคือมีผลลบล้าง “โทษปรับ” ที่ได้รับเท่านั้น แต่การกระทำคือ “เล่นการพนันโยนจิม” มิได้ถูกลบล้างไปด้วย จึงสามารถนำเอาการกระทำดังกล่าวมาเป็นข้อพิจารณาได้ และการที่บุคคลใด ๆ เล่นการพนันนั้นย่อมถือได้ว่าเป็นการผิดต่อหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนาว่าด้วยอบายมุข ๖ ในข้อที่ว่า “การเล่นการพนันเป็นทางแห่งความเสื่อม”</p>	<p>- คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๓๘/๒๕๓๕</p> <p>- ข้อหา เล่นการพนัน(โยนจิม) โดยไม่ได้รับอนุญาต</p>

พ.ต.ท.

(จากรุพัฒน ดาวล้อมจันทร์)

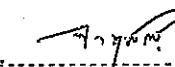
สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

ผนวก ข.

ท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยแนวทางและหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี พ.ศ. ๒๕๕๗ ลงวันที่ ...๑๕... เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ตัวอย่างที่ใช้เทียบเคียงกรณี “ไม่เป็นผู้มีความประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี”

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๑	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (ยาบ้า) ซึ่งในขณะนั้นผู้ฟ้องคดีมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ ศาลจังหวัดลำปางแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว คำนึงถึง อายุ ประวัติ ความประพฤดิ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อม สภาพของความผิด รายงานแสดงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กหรือเยาวชนของสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง ผู้ฟ้องคดี กระทำความผิดเป็นครั้งแรก เห็นควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีกลับตนเป็นคนดี จึงให้รอกการกำหนดโทษผู้ฟ้องคดีไว้มีกำหนด ๑ ปี และให้คุมประพฤดิมีกำหนด ๑ ปี โดยวางเงื่อนไขคุมความประพฤดิให้ไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤดิทุก ๔ เดือนต่อครั้ง และห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติด จากคำพิพากษาดังกล่าวแสดงว่า ศาลใช้ดุลพินิจไม่ลงโทษ และการกระทำความผิดของบุคคลผู้ที่มีอายุ ๑๖ ปีเศษ จะอ้างเพื่อการเพิ่มโทษใด ๆ ไม่ได้ ตามมาตรา ๙๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ประกอบกับผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดลำปาง รับรองว่าราระหว่างคุมประพฤดิผู้ฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการคุมประพฤดิอย่างเคร่งครัด อีกทั้งแพทย์จากโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ได้ตรวจร่างกายแล้วมีใบรับรองแพทย์ รับรองผลการตรวจร่างกายว่า จากการตรวจปัสสาวะไม่พบยาบ้าในปัสสาวะ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าได้พ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดแล้ว การบำบัดเยียวยาผู้เสพให้พ้นจากยาเสพติด จึงควรถือว่าเป็นผู้ป่วยมากกว่าอาชญากร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เห็นชอบในหลักเกณฑ์การให้โอกาสผู้ติดเชื่อเฮดส์ คนพิการ และผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด ซึ่งพ้นจากสภาพการใช้ยาเสพติดเข้าทำงานหรือรับการศึกษาต่อในหน่วยงานภาครัฐ ให้ส่วนราชการหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ซึ่งมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวย่อมมีผลผูกพันให้เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องปฏิบัติตาม เมื่อพฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีตามที่ปรากฏยังไม่อาจถือได้ว่า เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงควรให้โอกาสผู้ฟ้องคดีดังเช่นบุคคลทั่ว ๆ ไป ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว ดังนั้นการที่คณะอนุกรรมการฯ มีมติไม่รับผู้ฟ้องคดีเข้าเป็นนักเรียนนายสิบตำรวจจึงเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบและฝ่าฝืนต่อมติคณะรัฐมนตรี และมีผลให้คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๒/๒๕๕๕ - ข้อหา เสพยาเสพติดให้โทษ ประเภท ๑ (ยาบ้า) - ขณะมีอายุเพียง ๑๖ ปีเศษ</p>

พ.ต.ท.

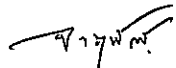
(จาร์วัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)

สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
๒	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ใช้สารระเหยสูงสุดเพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจ ในชั้นพนักงานสอบสวนให้การรับสารภาพ และชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้องศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดแต่จำเลยอายุไม่เกิน ๑๗ ปี ให้อภัยโทษแล้วปล่อยไป ริมของกลาง ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า กฎหมายไม่ได้กำหนดว่าการกระทำเช่นไร ถือเป็นประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี จึงเป็นการให้อำนาจฝ่ายปกครองที่จะใช้ดุลพินิจในการที่จะวินิจฉัยว่าการกระทำใดจะถือเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงแล้วแต่กรณีเฉพาะรายเป็นกรณีราย ๆ ไป ข้อเท็จจริงในคดีนี้ปรากฏว่า คณะรัฐมนตรีมีมติกำหนดว่า ผู้ใดเคยมีประวัติการเสพยาเสพติดและได้พ้นจากสภาพการเสพยาเสพติด โดยได้รับการรับรองจากแพทย์หรือโดยผ่านการบำบัดรักษาของทางราชการหรือสถานบำบัดที่ได้รับการรับรองจากทางราชการ ให้อถือว่าผู้นั้นเป็นผู้มีโอกาสในการทำงานหรือเข้ารับการศึกษาเช่นบุคคลทั่วไป โดยหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ จะปฏิเสธการรับผู้นั้นเข้าทำงานหรือศึกษาต่อโดยอ้างเหตุว่าเป็นผู้บกพร่อง ในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคมมิได้ อีกทั้งแพทย์ได้ออกหนังสือรับรองผลการตรวจพิสูจน์ว่าได้ตรวจพิสูจน์ผู้ฟ้องคดีแล้ว ไม่พบสารเสพติดและวัตถุออกฤทธิ์ ที่ขอตรวจ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้พ้นจากสภาพการเสพยาเสพติดแล้ว กรณีจึงถือได้ว่าขณะพิจารณาคุณสมบัติของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีสามารถเข้าทำงานในหน่วยงานราชการได้ ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้ดุลพินิจว่าเคยต้องคำพิพากษาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดป้องกันการใช้อาวุธ พ.ศ. ๒๕๓๓ ถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีนั้น เป็นการใช้อาวุธไปโดยยังไม่ได้พิจารณาถึงหนังสือและมติคณะรัฐมนตรี และข้อเท็จจริงที่เป็นกรณีเฉพาะเรื่องเฉพาะราย เป็นการใช้อาวุธไม่ชอบ</p>	<p>- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๓๕๘/๒๕๕๒</p> <p>- ข้อหา ใช้สารระเหยสูงสุดเพื่อบำบัดความต้องการของร่างกายและจิตใจ</p> <p>- ในชั้นพนักงานสอบสวน รับสารภาพ และชั้นพนักงานอัยการสั่งฟ้อง</p> <p>- ศาลพิพากษาว่ามีความผิด แต่จำเลยอายุไม่เกิน ๑๗ ปี</p>
๓	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ยักยอก พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องตามความเห็นของพนักงานสอบสวน แต่ในวันนั่งพิจารณาคดีของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้เสียหายได้รับการชดเชยค่าเสียหายชดเชยค่าเสียหายชดเชย ศาลเยาวชนและครอบครัวกลางจึงจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ การที่นายจ้างมอบให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นมีอายุ ๑๗ ปี เป็นผู้ขายเทปและซีดีเพลง ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ครอบครองทรัพย์สินของนายจ้าง เมื่อนายจ้างตรวจสอบเงินที่ได้จากการขายสินค้าพบว่า มีจำนวนน้อยกว่าสินค้าที่จำหน่ายออกไป ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ขายเทปและซีดีเพลงยอมอยู่ในข่ายต้องสงสัยว่ากระทำความผิด จึงเท่ากับศาลเยาวชนและครอบครัวกลางยังไม่ได้มีคำพิพากษาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดตามคำฟ้อง ผู้ฟ้องคดีจึงได้รับการสันนิษฐานไว้ว่ายังไม่มี ความผิด</p>	<p>- คำพิพากษา (อุทธรณ์) ของศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๒๐/๒๕๕๐</p> <p>- ข้อหา ยักยอก</p> <p>- ถอนคำร้องทุกข์</p> <p>- อายุ ๑๗ ปี</p> <p>พ.ต.ท. </p>

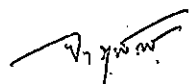
(จารุพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)
 สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติการณ์	หมายเหตุ
	<p>ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อีกทั้งการที่ผู้ฟ้องคดีซึ่งขณะนั้นเป็นเยาวชน ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดคดีอาญาฐานลักขโมย ซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ตามมาตรา ๓๕๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาแต่ต้องถูกตัดโอกาสที่จะประกอบอาชีพตามที่ตั้งใจไว้ วิธีการเช่นนี้ย่อมไม่เป็นธรรมแก่เยาวชนของชาติและเป็นการลงโทษทางปกครองที่หนักเกินไป ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีโอกาสที่จะเข้ารับราชการได้ตลอดไป จึงเห็นว่าพฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดียังไม่ถึงขั้นเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี</p>	
๔	<p>- ถูกดำเนินคดีอาญา ๒ ข้อหา ข้อหาแรกฐานประกอบการขนส่งโดยไม่ได้รับอนุญาต พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ข้อหาที่สองฐานใช้รถในการขนส่งโดยไม่ได้จดทะเบียนและเสียภาษี อันเป็นความผิด พ.ร.บ.การขนส่งทางบกฯ พนักงานสอบสวนปรับเป็นเงิน ๕๐๐ บาท มิได้มีความสัมพันธ์กับหลักศีลธรรมใด ๆ แม้เป็นผู้กระทำผิดทางอาญาจะถือว่าเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีเสมอไปหาได้ไม่ ให้พิจารณาข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เป็นราย ๆ ไป โดยคำนึงถึงเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และความหมายของศีลธรรมในหลักศาสนาประกอบ เฉพาะกรณีของผู้ร้องหากได้รับการพิจารณาตามระเบียบฯ จะเห็นได้ว่าการกระทำยังไม่ถึงขั้นกระทบต่อเกียรติของข้าราชการ ความรังเกียจของสังคม และศีลธรรมในหลักศาสนาแต่อย่างใด ประการที่สองยอมแล้วแต่ลักษณะของการกระทำเป็นราย ๆ ไป หากจะถือว่าผู้มีประวัติทางคดีอาญาเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีทุกกรณีไป โดยไม่คำนึงว่าได้รับโทษหนักเบาเพียงใด ย่อมไม่มีประโยชน์อย่างใดที่จะบัญญัติว่า “ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก” เพราะถึงแม้ไม่ต้องรับโทษจำคุก ก็ยังขาดคุณสมบัติในฐานะเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีอีก ซึ่งไม่น่าจะตีความไปในทางที่ไร้ผลเช่นนี้</p>	<p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๖๘/๒๕๓๗ - เป็นความผิดตาม พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒</p>
	<p>- ต้องหาคดีอาญาข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา พนักงานสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาซึ่งเป็นผู้เยาว์ ด้วยเหตุผลว่า พฤติการณ์ที่ถือป็นอยู่ในบ้านของตนเองจึงไปหาผู้เสียหายกับพวกที่จะบุกกรุกไปในบ้านนั้นมีลักษณะเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้เสียหายกับพวกบุกกรุกเข้ามาทำร้าย เพราะผู้ต้องหาได้หลบการทำให้ตายของมารดาผู้เสียหายเข้าบ้านและปิดประตูแล้ว แต่มารดาของผู้เสียหายยังพาพวกมาที่บ้านของผู้ต้องหาและตบประตูเรียกให้มารดาของผู้ต้องหาเปิด ประตูออกมา เมื่อมารดาของผู้ต้องหาเปิด ฝ่ายผู้เสียหายจึงเห็นผู้ต้องหายืนถือปืนอยู่ภายในบ้าน โดยไม่มีพยานคนใดยืนยันว่าผู้ต้องหาออกจากบ้านมาไล่จ้องจะยิง หรือได้ยิงปืนแล้ว หากผู้ต้องหามีเจตนาฆ่าก็คงยิงผู้เสียหายแล้วในขณะที่เปิดประตู พนักงานอัยการจึงเห็นว่าผู้ต้องหาไม่มีเจตนาฆ่าไม่มีความผิดฐานพยายามฆ่า</p>	<p>คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ ๑๕๘/๒๕๔๒ - ข้อหา ร่วมกันพยายามฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา - พฤติการณ์ถือป็นอยู่ในบ้านของตนเอง ป้องกันไม่ให้ผู้เสียหายกับพวกบุกกรุกเข้ามาทำร้าย</p>

พ.ต.ท.
(จารุพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)
สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

ลำดับ	ประเภทความผิด/พฤติกรรม	หมายเหตุ
๖	<p>- บิดามารดาของผู้สมัครสอบเคยมีพฤติกรรมค้ายาเสพติด (ยาบ้า) ไม่อาจถือว่าผู้สมัครสอบเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี อันเนื่องมาจากการกระทำของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้เข้ารับการคัดเลือกหรือสอบแข่งขันเท่านั้น กฎหมายมิได้กำหนดให้มีการพิจารณาคุณสมบัติของบิดามารดาหรือผู้ใกล้ชิดประกอบด้วยแต่ประการใด ดังนั้น เมื่อการตรวจสอบประวัติคดีอาญาและสืบความประพฤติพบว่า ผู้สมัครสอบมีความประพฤติเรียบร้อยไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด และไม่มี ความประพฤติเสื่อมเสีย จึงไม่มีคุณสมบัติต้องห้าม การที่ผู้ถูกฟ้องคดีประกาศตัดสิทธิผู้สมัครสอบ เป็นการออกคำสั่งนอกเหนืออำนาจหน้าที่และไม่ถูกต้อง จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย</p>	<p>- คำพิพากษา(อุทธรณ์) ศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๐/๒๕๕๖ - บิดามารดาเคยมีพฤติกรรม ค้ายาเสพติด (ยาบ้า)</p>

พ.ต.ท.

(จ่า รุพัฒน์ ดาวล้อมจันทร์)

สว.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

๑๓/๒๕๕๖

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี

ลักษณะที่ ๓๒

การพิมพ์ลายนิ้วมือ

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ เพื่อเป็นการรักษาสิทธิประโยชน์ของบุคคล และประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในบทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ของลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี และให้ใช้ความที่แนบท้ายระเบียบนี้แทน

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก

(อดุลย์ แสงสิงแก้ว)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

พันตำรวจเอก

(อุกฤษฏ์ ศรีเสือขาม)

รองผู้บังคับการกองกฎหมาย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

๑๑ กันยายน ๒๕๕๖

ลักษณะที่ ๓๒
การพิมพ์ลายนิ้วมือ

บทที่ ๔

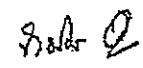
การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติ
หรือบัญชีประวัติ

ข้อ ๑ ให้ผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร แต่งตั้งคณะกรรมการจำนวนอย่างน้อย ๓ คน ประชงนกรรมการต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองผู้บังคับการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาคัดเลือกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกประเภทแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- ๑.๑ มีหลักฐานแน่ชัดว่าตายแล้ว เช่น ใบมรณบัตร ใบชันสูตรพลิกศพ หรือแบบรับรองรายการทะเบียนคนตายจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง เป็นต้น
- ๑.๒ ผู้เสียหายได้ถอนคำร้องทุกข์ ถอนฟ้อง หรือยอมความกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย
- ๑.๓ คดีที่พนักงานอัยการสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง หรือสั่งยุติการดำเนินคดีอาญาตามระเบียบว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ
- ๑.๔ ศาลสั่งยกฟ้องหรือไม่ประทับรับฟ้อง
- ๑.๕ ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง
- ๑.๖ พนักงานอัยการถอนฟ้องในชั้นศาล
- ๑.๗ เมื่อมีกฎหมายออกใช้ภายหลังการกระทำความผิดยกเลิกความผิดนั้น
- ๑.๘ เมื่อมีกฎหมายยกเว้นโทษ
- ๑.๙ เมื่อมีคำพิพากษาของศาลหรือฟื้นคดีขึ้นพิจารณาใหม่ว่าบุคคลนั้นมีได้เป็นผู้กระทำความผิด

- ๑.๑๐ คดีอาญาเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗
- ๑.๑๑ คดีอาญาที่มีข้อหาว่าเด็กหรือเยาวชนกระทำความผิด โดยศาลมิได้มีคำพิพากษาลงโทษถึงจำคุก หรือมีการเปลี่ยนโทษเป็นวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน เช่น เด็กหรือเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษปรับหรือมีคำสั่งให้ไว้ก่ลาตัวกักเดื่อนแล้วปล่อยตัวไปโดยไม่กำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ เด็กหรือเยาวชนพ้นระยะเวลาตามที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษโดยไม่กำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ เด็กหรือเยาวชนพ้นระยะเวลาการฝึกและอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วยดีและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้ออกไปบริสุทธิ์ให้เด็กหรือเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้รอการลงโทษ หรือรอการกำหนดโทษโดยกำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ หรือภายหลังปล่อยตัว แต่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้กำหนดเงื่อนไขการคุมความประพฤติต่อและสามารถพ้นการคุมความประพฤติด้วยดีตามระยะเวลาที่ศาลกำหนด เป็นต้น

๑.๑๒ คดีตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ปล่อยตัวผู้ผ่านการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดแล้ว

พ.ต.อ.หญิง
(จำนำดี คลังวิจิตร)
ผกก.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

๑.๑๓ คดีความผิดทุกประเภท ซึ่งศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษปรับสถานเดียว

๑.๑๔ คดีที่เป็นไปตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๑๕ คดีเกี่ยวกับมาตรการพิเศษแทนการจำคุกคืออาญา ตามมาตรา ๘๖ และมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม

๑.๑๖ คดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใด ไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาเป็นอันตกไป ซึ่งเป็นไปตามหมวด ๘ มาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๒ เมื่อคณะกรรมการได้คัดเลือกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑ แล้ว ให้ทำบัญชีรายชื่อ อายุ วันที่มีประวัติครั้งสุดท้ายของบุคคลที่ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือ และมีชื่ออยู่ในรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ เสนอผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อพิจารณาเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่ออนุมัติ ดังนี้

๒.๑ ให้ทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่คัดแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามหลักเกณฑ์ ๑.๑

๒.๒ ให้คัดแยกแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ ๑.๒ - ๑.๑๖ ออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากร เพื่อจัดเก็บไว้ใช้ประโยชน์ในทางราชการ

ข้อ ๓ เมื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งอนุมัติตามข้อ ๒ แล้ว ให้ผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากรแต่งตั้งคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งจำนวนอย่างน้อย ๓ คน ประธานกรรมการต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้กำกับการ เพื่อตรวจสอบแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องตาม ๒.๑ และ ๒.๒ ว่าถูกต้องตรงกันกับบัญชีที่คณะกรรมการตามข้อ ๑ เสนอหรือไม่ เมื่อเห็นว่าถูกต้องตรงกันแล้ว ให้ดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ รายงานเสนอผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากร เพื่อสั่งการให้หน่วยงานในสังกัดที่เกี่ยวข้องปรับฐานข้อมูลแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือให้ถูกต้อง

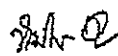
๓.๒ สำเนาบัญชีรายชื่อที่ได้รับอนุมัติ พร้อมแนบสำเนาแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ ส่งให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ ดำเนินการปรับฐานข้อมูลแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือให้ถูกต้องตรงกัน

๓.๓ ดำเนินการทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องตาม ๒.๑ โดยการเผาหรือย่อยสลาย

กรณีผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งพบว่าข้อมูลไม่ถูกต้องตรงกันให้ผู้บังคับการกองทะเบียนประวัติอาชญากรเสนอข้อมูลที่ต้องให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้รับมอบอำนาจ เพื่อพิจารณาอนุมัติตามข้อ ๒ อีกครั้งหนึ่ง

(ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖)

พ.ต.อ.หญิง

(เจ้าปาวดี คลังจิตร)

ผกก.กลุ่มงานระเบียบการตำรวจ กม.

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี

ลักษณะที่ ๓๒

การพิมพ์ลายนิ้วมือ

(ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนและการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความดังต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ ในบทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ ของลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ แห่งประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

“ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในทางราชการให้กองทะเบียนประวัติอาชญากรนำข้อมูลที่คัดแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรไปแล้วตาม ๒.๒ มาตราตรวจสอบรายการประวัติหรือบัญชีประวัติของบุคคลได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๔.๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สืบสวน สอบสวน การรักษาความปลอดภัยของทางราชการ และการพิจารณาในกระบวนการยุติธรรม

๔.๒ มีกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการกำหนดให้ดำเนินการตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด เพื่อประกอบการพิจารณากรณีเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดีของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ

๔.๓ กรณีอื่น ๆ ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติอนุญาตให้ตรวจสอบได้ เช่น เพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยทางวิชาการ ทางอาชีววิทยา ทางการแพทย์ เป็นต้น รวมถึงกรณีที่มีผู้ร้องขอให้ตรวจสอบโดยมีเหตุผลความจำเป็นอย่างยิ่งและเจ้าตัวยินยอม”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สำเนาถูกต้อง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

พันตำรวจเอก

(อุกฤษฏ์ ศรีเสือขาม)

รองผู้บังคับการกองกฎหมาย ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗

พลตำรวจเอก

(วิชระพล ประสารราชกิจ)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

3

รับที่ 10577
วันที่ 2 ส.ค. 2547
เวลา 14.30 น.

66

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ : สง.ก.ตร.

โทร. 0-2205-3884

ที่ 0009.2/441

วันที่ 1 ธันวาคม 2547

เรื่อง แจ้ง มติ ค.ตร. ครั้งที่ 12/2547
เรียน นบช.ศ.

กองกำกับการ 1 กองอำนาจการศึกษา
รับที่ 228
วันที่ 5 ส.ค. 2547
เวลา 16.00 น.

1. ตามหนังสือ บช.ศ.ที่ 0027.112/2381 ลง 16 ส.ค. 2547 ท้ารือกรณี

การพิจารณาแนวทางการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็น นพต.

2. อ.ก.ตร.กฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ 5/2547 เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2547 ได้พิจารณาเรื่องตาม 1 แล้วมีมติดังนี้

เรื่องที่ 3 การพิจารณาแนวทางการคัดเลือกบุคคลเข้าเป็น นพต.

มติที่ประชุม ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมติ อ.ก.ตร.กฎหมาย

ในการประชุมครั้งที่ 5/2544 เมื่อ 21 ธ.ค. 2544 เป็นการพิจารณาในข้อเท็จจริง กรณีนายเทพฤทธิ์ วาระสิทธิ์ และนายพร้อมมิตร ชูตระกูล กระทำความผิดอาญาในข้อหาไม่รับหมายเรียกภายใน กำหนด และข้อหาไม่ไปให้คณะกรรมการตรวจเลือกทำการตรวจเลือกตามกำหนด แต่ข้อเท็จจริง

ตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ในคดีหมายเลขแดงที่ 796/2547 เมื่อ 23 มิ.ย. 2547

มีข้อเท็จจริงว่านายสุริยา ไชยชนะ กระทำความผิดอาญาในข้อหาเป็นทหารกองหนุน

ได้รับหมายเรียกกระดมพลแล้วไม่ไประดมพลตามหมายเรียก ซึ่งจะเห็นได้ว่าข้อเท็จจริงในกรณี

นายเทพฤทธิ์ วาระสิทธิ์ และนายพร้อมมิตร ชูตระกูล กัษข้อเท็จจริงในกรณีของนายสุริยา

ไชยชนะ แตกต่างกันโดยเป็นการกระทำผิดคนละข้อหา นอกจากนี้ข้อเท็จจริงอื่นๆ อันเป็น

พฤติการณ์การกระทำก็มีความแตกต่างกัน มติ อ.ก.ตร.กฎหมายดังกล่าวจึงไม่ขัดแย้งกับ

คำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ 796/2547 เมื่อ 23 มิ.ย. 2547

แต่อย่างใด

3. ก.ตร.ในการประชุม ครั้งที่ 12/2547 เมื่อวันที่ 17 พ.ย. 2547

ได้มีมติรับทราบและเห็นด้วยกับผลการพิจารณาของ อ.ก.ตร.กฎหมาย ตาม 2 ดังกล่าวแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

พล.ต.ต.
(พงษ์สันต์ เจียมอ่อน)

ผู้ช่วย ลข.ก.ตร. ปฏิบัติหน้าที่แทน ลข.ก.ตร.

รับ ✓
✓
ไม่รับ X

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงาน ก.ตร. โทร. 0-2205-3884

ที่ 0009.2/ 179

วันที่ 5 เมษายน 2545

เรื่อง แจ้ง มติ อ.ก.ตร.กฎหมาย ครั้งที่ 5/2544

เรียน ผบ.ตร. (ผ่าน ผบช.สทพ.)

1. อ.ก.ตร.กฎหมาย ในการประชุมครั้งที่ 5/2544 เมื่อวันที่ 21 ธ.ค.2544 ได้พิจารณาเรื่องที่ ตร.เสนอ จำนวน 6 เรื่อง แล้วมีมติ ดังนี้

1.1 เรื่อง ต.ต.เรวัต นามเสวต ขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ.7

มติ อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ.7 ของ ต.ต.เรวัต นามเสวต จากเกิดวันที่ 23 เม.ย.2485 เป็นเกิดวันที่ 23 เม.ย.2489 และให้ ตร.เสนอขอถอนชื่อ ออกจากบัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจที่จะต้องพ้นจากราชการเพราะครบเกษียณอายุ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.2545

1.2 เรื่อง ต.ต.ดำรง ส่องสว่าง ขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ.7

มติ อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ.7 ของ ต.ต.ดำรง ส่องสว่าง จากเกิดวันที่ 9 มิ.ย.2487 เป็นเกิดวันที่ 9 มิ.ย.2489

1.3 เรื่อง ร.ต.อ.หญิง สโรภิตา ชัยฤทธิ์ ขอแก้ไขปีเกิดใน ก.พ.7

มติ ไม่อนุมัติให้แก้ไขปีเกิดใน ก.พ.7 ของ ร.ต.อ.หญิง สโรภิตา ชัยฤทธิ์

1.4 เรื่อง ต.ต.เขม สังข์ป้อม ขอแก้ไขวันเกิดใน ก.พ.7

มติ ไม่อนุมัติให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ.7 ของ ต.ต.เขม สังข์ป้อม

1.5 เรื่อง พ.ต.อ.ปริญญา ฟ้ารัมย์ขาว ขอแก้ไขวันเกิดใน ก.พ.7

มติ อนุมัติให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ.7 ของ พ.ต.อ.ปริญญา ฟ้ารัมย์ขาว จากเกิดวันที่ 14 พ.ค.2487 เป็นเกิดวันที่ 7 พ.ค.2487

1.6 เรื่อง การพิจารณาคุณสมบัติทั่วไปของผู้ที่จะได้รับคัดเลือกหรือ

ผู้ที่จะสอบแข่งขันเป็นข้าราชการตำรวจ

มติ 1. คำว่า "ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด

ไม่จริง" ตามบทบัญญัติในมาตรา 41(10) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521

หมายถึง "ต้องตกลงโทษจำคุกจริง ๆ" สำหรับกรณีของนายเทพฤทธิ์ วาระสิทธิ์ และนาย

พร้อมมิตร สุตระกุล ซึ่งศาลได้พิพากษาลงโทษจำคุก 1 เดือน ปรับ 150 บาท และ 2 เดือน

2

ตนได้รับ โศกนาฏภัยจากให้รอการลงอาญาไว้ 1 ปี ถือว่าไม่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา 41(10)

แต่ พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ

* 2. การกระทำผิดของนายแพทย์ พงษ์สิทธิ์ ชื่อหาไม่มาจับ ^①
หมายเรียกภายในกำหนด และนายพร้อมมิตร ชูตระกูล ชื่อหาไม่ไปให้คณะกรรมการ เรจ ^②
เลือกทำการตรวจเลือกตามกำหนด ไม่ถือว่าบุคคลทั้ง 2 รายเป็นผู้ขาดคุณสมบัติกรณีเป็น
ผู้บ่งพร่องในศีลธรรมอันดีตามมาตรา 41(7) แห่ง พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ.2521

2. ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ 5/2545 เมื่อวันที่ 3 เม.ย.2545 ได้มีมติรับทราบ
 ผลทวพิจารณาและมติของ อ.ก.ตร.กฎหมายตาม 1: ดังกล่าวแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป พร้อมนี้ได้แนบ
 เรื่องเดิมตาม 1.6 รวมเอกสารทั้งสิ้น จำนวน 331 แผ่น คืบมาด้วยแล้ว

พล.ต.ต.

(บรรจง ตันศยานนท์)

ผู้ช่วย ลช.ก.ตร. ปฏิบัติหน้าที่แทน ลช.ก.ตร.

สืบ

ตารางแสดงข้อมูลการพิจารณาของ อ.ก.ตร.อุทธรณ์ ในการพิจารณาเรื่องขอคุณสมบัตินิติ
ในการรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ พระระเป็นผู้ประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

ลำดับที่	ผู้อุทธรณ์	คำสั่ง	เรื่องที่ถูกกล่าวหา	มติ อ.ก.ตร.อุทธรณ์	มติ ก.ตร.
๑	[REDACTED]	บก.สถ.ภ.๒ ที่ ๑๕๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานฉ้อโกงเป็นทั้งแก่เจ้าพนักงานและแม่จิ้งให้ เจ้าพนักงานของข้อความอื่นเป็นทั้งลงในเอกสารราชการ และขอหาว่าผู้ยื่นคำ ว่าตนไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	๑๕/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ อุทธรณ์ฟังขึ้น	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๒	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์ในศาลสถิตินในเวลา กลางคืนโดยทำอันตรายถึงแก่ชีวิตแก่ผู้ครอบครองบุคคลหรือทรัพย์	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๓	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานเป็นผู้ร่วมเป็นนอ้าทรัพย์เงิน แก่กายหรือจิตใจ	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๔	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานฉ้อโกงเงินพร้อมเป็นนอ้าทรัพย์เงิน กับโดยไม่ได้รับอนุญาต	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๕	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงเงินพร้อมเป็นนอ้าทรัพย์เงิน พร้อมนอ้าทรัพย์เงินกับโดยไม่ได้รับอนุญาต	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๖	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานฉ้อโกงเงินพร้อมเป็นนอ้าทรัพย์เงิน พร้อมนอ้าทรัพย์เงินกับโดยไม่ได้รับอนุญาต	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๗	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานจำหน่ายและมิไว้ในครอบครองเพื่อ จำหน่ายยาเสพติดให้โทษประเภท ๑(ยาบ้า) โดยมิได้รับอนุญาต	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นชอบ

สืบ

ลับ

ลำดับที่	ผู้ขอทราบ	คำสั่ง	เรื่องที่ถูกล่ามทา	มติ อ.ก.ตรอุทธรณ์	มติ ก.ตร.
๘	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อการค้า จำหน่ายสินค้าที่ไม่มีเครื่องหมายการค้าปลอม, จำหน่ายมีไว้เพื่อจำหน่ายสินค้าที่ปลอม เครื่องหมายของผู้อื่น	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๙	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานฐานลักทรัพย์ ในเวลากลางคืน	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๑๐	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยตั้งทศตียาปฏิเสวนาผิดฐานผู้เป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ใจรับอันทรยศชาติ (หลบหน่งงานคดีขาคออายุความ)	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๑๑	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานร่วมกันร้ายแรงจากผู้อื่นในเหตุให้ได้รับอันทรยศแก่กายหรือจิตใจ และฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นโดยไม่ถึงกับรับอันทรยศให้แก่กายหรือจิตใจ	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๑๒	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานรับราชการผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันทรยศแก่กายหรือจิตใจ	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๑๓	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ความผิดต่อ พ.ร.บ.ทางหลวง พ.ศ.๒๕๓๕ และความผิดต่อ พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๑๔	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่าได้กระทำความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) ไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต, เสพยาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (กัญชา) โดยผิดกฎหมาย	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ
๑๕	[REDACTED]	บทน ที่ ๓๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓	เคยถูกศาลพิพากษาว่ากระทำความผิดฐานร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (พืชกระท่อม) ไว้ในความครอบครองโดยผิดกฎหมาย	๑๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๔ ยกอุทธรณ์	๘/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๔ เห็นชอบ

dara/ขุน./โพอภก2553.doc

ลับ

1. ปรับปรุงภารกิจของ ฝพ. ให้มุ่งเน้นด้านการป้องกันปราบปราม อาชญากรรม เป็นภารกิจหลัก
2. การแต่งตั้งมาดำรงตำแหน่งใน ฝพ. ในหลักการให้อยู่ไม่เกิน 2 ปี แต่ตามมีความจำเป็น ก็ให้อยู่ต่อไปแต่ไม่เกิน 4 ปี
3. ให้พิจารณาปรับอาชญาวิทยาของ มว. อัครราชทูต ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.2 โครงการสอนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีของ กร.

ผู้แทน บช. กชค.
ประชาชน

คร. ได้มอบหมายให้ บช. กชค. จัดทำโครงการนี้ เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ซึ่งมีพระชนมายุ 90 พรรษา ในปีนี้ คร. เห็นว่าควรมีกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม เพื่อเฉลิมพระเกียรติ เช่น เลาหฬห้อมบวง โดยที่เห็นว่ามีพื้นที่ 50 ไร่ ของศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยทรายตามพระราชดำริที่ อ.ชะอำ จว. เพชรบุรี พร้อมทั้งจะทำสวนป่า เป็นสวนวรรณคดีซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 4 ภาค โดยในแต่ละภาครับนิคมชอบการปลูกต้นไม้ในวรรณคดีภาคของกน ขอให้ประชุมพิจารณาว่าจะเป็นการเหมาะสมหรือไม่เพียงใด

ผู้ที่ประชุม

เห็นชอบหลักการในโครงการฯ สำหรับดำเนินการดำเนินการในรายละเอียดให้กึ่งคณะทำงานฯ เพื่อดำเนินการ ประกอบด้วย รอง อ.กร.(บร.), ผู้ช่วย อ.กร.(บร.1) เป็นประธานและรองประธาน และพิจารณาทำหน้าที่บุคคลที่เหมาะสมร่วมเป็นคณะทำงานฯ โดยให้ บช. กชค. เป็นเจ้าของเรื่องดำเนินการ

3.3

เรื่องขอความเป็นธรรมกรณี นาย รั้งมี พิณฑทอง สมัครเข้าเป็น นทท.

การประชุมเรื่องนี้ อ.กร. เดินทางไปราชดำริ ได้มอบให้ ทาน รอง อ.กร.(บร.) เป็นประธานที่ประชุมแทน

ผู้แทน บช.ศ.

นาย อนันต์ ฉายแสง สส.จว. ฉะเชิงเทรา มีหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมถึง มว.มท. กรณี นาย รั้งมี พิณฑทอง สอบข้อเขียน นทท. ได้ แต่เคยมีประวัติท้องโหมฐานความผิด พ.ร.บ. การพนัน เหตุเกิดเมื่อ พ.ศ. 2521 นำระไกรรับการล้างมลทินตาม พ.ร.บ. ล้างมลทิน พ.ศ. 2530 ซึ่งน่าจะเข้ารับราชการเป็นตำรวจได้ คร. สั่งให้ บช.ศ. พิจารณา บช.ศ. ได้พิจารณาแล้วเห็นควรไม่รับ นาย รั้งมี เข้ารับ

ราชการ กายเหลือ

1. เคยมีกรณีทำนองเดียวกันนี้ ในคราวประชุมการบริหาร กร. ครั้งที่ 18/2531 เมื่อ 31 พ.ค. 2531 ไม่รับบรรจุบุคคลที่เคยมีประวัติของโทษการพนันและเคยได้รับการล้างมลทิน เช่นเดียวกันนี้มาแล้ว

2. บุคคลนั้นมีความบกพร่องในศีลธรรมอันดี ตาม ม. 47 (7) แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521

อ.คร.สั่งให้ นบค.วช.พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ซึ่ง นบค.วช.เห็นด้วยกับความเห็นของ นช.ศ. และเสนอเพิ่มเติมว่า หาก คร.มีนโยบายจะบรรจุบุคคลผู้มีประวัติราชการ ก็อาจทำได้ โดยเสนอ อ.คร.พิจารณาเขตคุณสมบัติ ตาม ม. 42 แห่ง พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. 2521

อ.คร.สั่งให้นำเรื่องนี้เข้าประชุมการบริหาร กร.ครั้งนี้ เพราะผู้ร้องไถ่ร้องขอความเป็นธรรมไปหลายหน่วยงาน ซึ่งคงมีการพิจารณาโดยรอบคอบ

ผู้ชาย อ.คร.(บร.2)

มีความเห็นว่า ข้าราชการตำรวจไม่ใช่ข้าราชการพลเรือน เป็นข้าราชการที่เป็นพื้นฐานของกระบวนการยุติธรรม จึงต้องคัดเลือกรับคนที่สุจริต นอกจากนั้นการจะรับหรือไม่รับบุคคลเขาเป็นข้าราชการตำรวจอยู่ในดุลพินิจของ คร. ซึ่งต้องการเฉพาะบุคคลที่ไม่มีประวัติหรือความประพฤติเสื่อมเสียมาก่อน และในทางปฏิบัติได้เคยมีมติ อ.คร.คราวการประชุมการบริหาร กร.ครั้งที่ 18/2531 เมื่อ 31 พ.ค. 2531 ไม่รับบุคคลที่มีพฤติกรรมเช่นนั้นมาก่อนด้วย

รอง อ.คร.(บร.):

ให้ วช.นำแนวความเห็นของ ผู้ชาย อ.คร.(บร.2) มาเรียบเรียงเพื่อตอบเรื่องนี้ โดยสรุปว่า สาเหตุที่ คร. ไม่รับบุคคลผู้นี้เพราะมากรฐานความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะรับ และ คร. ไม่เคยรับผู้ที่มีพฤติกรรมเช่นนั้นมาก่อน อีกทั้งไม่มีบรรทัดฐาน อ.คร. เคยวินิจฉัยเรื่องนี้มาก่อนแต่อาจโดยจะไม่พูดถึงเรื่องชอคุณหมาย และให้ นช.ศ. ร่วมกับ วช. รับผิดชอบในการประสานใหญ่เกี่ยวของไต่สวนต่อไป

ฉบับที่ ๖๖

การทอผ้าไหม ความว่า " การที่ชาวไร่ชาวนาผู้ปลูกฝ้ายนอก
 เพื่อเข้ารับราชการทำไร่ กรมตำรวจกองพิริวารจากขอเท็จจริง
 ความผิดที่การเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยทั่วไปถึงถึงเกียรติของชาวราชการ
 ความจริงเกียรติของสังคม และตำแหน่งหน้าที่ในราชการ เป็นแนวทาง
 พิริวาร ประกอบด้วยชาวราชการทำไร่ เป็นเจ้าหน้าที่ในกระบวนการ
ยุติธรรมขั้นต้นที่ทั้งกฎหมายและอาชญาอยู่ในมือ จำเป็นต้องมีระเบียบ
 วินัย มีความประพฤติไม่มีรอยกางทรอย ปราศจากมลทินมัวหมองใด ๆ
 และเป็นบุพการีที่ของสัมพันธ์กับประชาชนอย่างใกล้ชิด ในการคัดเลือก
 หรือสรรหาบุคคลที่จะเข้ารับราชการทำไร่นั้น จึงจำเป็นต้องพิริวาร
 ภายความรอบคอบ และรัดกุมอย่างเคร่งครัดยิ่ง ทั้งนี้ การที่คณะกรรมการ
 อำนวยการรับสมัครและคัดเลือกฯ มีมติไม่รับบรรจุ นาย ริงมีฯ เข้าเป็น
 นพท. ที่ประชุมการบริหาร ทร.ฯ จึงมีมติเห็นชอบถวายที่คณะกรรมการอำนวยการ
 การรับสมัครและคัดเลือกฯ ของ บช.ศ. เสนอมา "

ปิดประชุมเวลา 11.45 น.

พล.ท.ท.พรศักดิ์	ดำรงวิบูลย์ /กรวิจ	พล.ท.ท.กฤษ	โสภณพันธุ์ /กรว
ท.ท.อ. ปิยะวัฒน์	จักรการีส์ /กรว	พล.ท.ท.พิบูลย์	สุรสิทธิ์ กรวามันท์การประจ
		ท.ท.ท.พรนารถ	หวลมานพรวามันท์การประจ
		ว่าที่ ท.ท.ท.ปิยะชาติ	สำเร็จลา ระกมันท์
			การประจ
		ต.ท.อ.หญิง พิจิกรว	/กม